

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I Tiedonantoja	
	Komissio	
2000/C 301/01	Euron kurssi	1
2000/C 301/02	Ilmoitus Valko-Venäjältä, Bulgariasta, Kroatiaasta, Egyptistä, Virosta, Liettuasta, Libyasta, Puolasta, Romaniasta ja Ukrainasta peräisin olevan virtsa-aineen (urean) tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta	2
2000/C 301/03	Valtiontuki – Kehotus huomautusten esittämiseen EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisesti toimenpiteestä C 37/2000 (ex NN 60/2000, ex E 19/94, ex E 13/91 ja N 204/86) – Madeiran vapaa-alueetta koskeva Portugalin rahoitus- ja verotuki-ohjelma ⁽¹⁾	4
2000/C 301/04	Valtiontuki – Kehotus huomautusten esittämiseen EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisesti tuesta C 30/2000 (ex N 766/99) – Bova – Alankomaat – Peru ⁽¹⁾	13
2000/C 301/05	Valtiontuki – Kehotus huomautusten esittämiseen EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisesti tuesta C 31/2000 (ex NN 38/99) – tuki yritykselle Neue Harzer Werke GmbH Blankenburg, Saksa ⁽¹⁾	16
2000/C 301/06	Ennakoilmoitus yrityskeskittymästä (Asia COMP/M.2203 – BA/EIP/Wiener Städtische/CAIB/Duke Street/UBF/JV) – Asiaan sovelletaan mahdollisesti yksinkertaistettua menettelyä ⁽¹⁾	22
2000/C 301/07	Päätös olla vastustamatta ilmoitettua keskittymää (Tapaus COMP/M.1980 – Volvo/Renault V.I.) ⁽¹⁾	23
2000/C 301/08	Päätös olla vastustamatta ilmoitettua keskittymää (Tapaus COMP/M.1891 – BP Amoco/Castrol) ⁽¹⁾	23

I

(Tiedonantoja)

KOMISSIO

Euron kurssi ⁽¹⁾**20. lokakuuta 2000**

(2000/C 301/01)

1 euro	=	7,444	Tanskan kruunua
	=	339,5	Kreikan drakmaa
	=	8,535	Ruotsin kruunua
	=	0,5832	Englannin puntaa
	=	0,8452	Yhdysvaltain dollaria
	=	1,2774	Kanadan dollaria
	=	92,06	Japanin jeniä
	=	1,5058	Sveitsin frangia
	=	8,004	Norjan kruunua
	=	72,59	Islannin kruunua ⁽²⁾
	=	1,5958	Australian dollaria
	=	2,0923	Uuden Seelannin dollaria
	=	6,4591	Etelä-Afrikan randia ⁽²⁾

⁽¹⁾ *Lähde:* Euroopan keskuspankin ilmoittama viitekurssi.

⁽²⁾ *Lähde:* Komissio.

Ilmoitus Valko-Venäjältä, Bulgariasta, Kroatista, Egyptistä, Virosta, Liettuasta, Libyasta, Puolasta, Romaniasta ja Ukrainasta peräisin olevan virtsa-aineen (urean) tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta

(2000/C 301/02)

Komissio on vastaanottanut neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 905/98⁽²⁾, jäljempänä "perusasetus", 5 artiklan mukaisen valituksen, jossa väitetään, että Valko-Venäjältä, Bulgariasta, Kroatista, Egyptistä, Virosta, Liettuasta, Libyasta, Puolasta, Romaniasta ja Ukrainasta peräisin olevan virtsa-aineen (urean) tuonti tapahtuu polkumyynnillä ja aiheuttaa tästä syystä merkittävää vahinkoa yhteisön tuotannonalalle.

1. Valitus

Valituksen teki 6. syyskuuta 2000 Euroopan lannoitevalmistajien yhdistys (EFMA), jäljempänä "valituksen tekijä", sellaisten tuottajien puolesta, joiden tuotanto muodostaa pääosan eli tässä tapauksessa yli 82 prosenttia virtsa-aineen yhteisön koko tuotannosta.

2. Tuote

Tuote, jota väitetään tuotavan polkumyynnillä, on virtsa-aine (urea), myös vesiliukoisena, jäljempänä "tarkasteltavana oleva tuote", joka tällä hetkellä luokitellaan kuuluvaksi CN-koodeihin 3102 10 10 ja 3102 10 90. Nämä CN-koodit annetaan ainoastaan ohjeellisina.

3. Polkumyyntiä koskeva väite

Polkumyyntiä koskeva väite perustuu Bulgarian, Kroatian, Egyptin, Liettuan, Puolan ja Romanian osalta kotimarkkinoiden hintojen perusteella määritetyn normaaliarvon ja tarkasteltavana olevan tuotteen yhteisöön suuntautuvan viennin hintojen vertailuun.

Polkumyyntiä koskeva väite perustuu Viron ja Libyan osalta laskennallisen normaaliarvon ja tarkasteltavana olevan tuotteen yhteisöön suuntautuvan viennin hintojen vertailuun.

Koska Valko-Venäjää ja Ukrainaa koskeva normaaliarvo määritetään perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan mukaisesti, valituksen tekijä on ehdottanut, että normaaliarvo määritetään markkinataloutta toteuttavan kolmannen maan laskennallisen normaaliarvon perusteella (katso tämän ilmoituksen 5.1 kohdan c alakohta). Polkumyyntiä koskeva väite perustuu edellä mainitulla tavalla määritetyn normaaliarvon ja tarkasteltavana olevan tuotteen yhteisöön suuntautuvan viennin myyntihintojen vertailuun.

Tällä perusteella lasketut polkumyyntimarginaalit ovat huomattavat kaikkien asianomaisten viejämäiden osalta.

4. Vahinkoa koskeva väite

Valituksen tekijä on esittänyt näyttöä siitä, että tarkasteltavana olevan tuotteen tuonti Valko-Venäjältä, Bulgariasta, Kroatista, Egyptistä, Virosta, Liettuasta, Libyasta, Puolasta, Romaniasta ja

Ukrainasta on kasvanut sekä absoluuttisesti että markkinaosuudella mitattuna.

Väitetään, että tuotujen tuotteiden määrillä ja hinnoilla on muiden seurausten lisäksi ollut kielteinen vaikutus yhteisön tuottajien markkinaosuuteen, niiden myymiin määriin ja niiden veloitettujen hintojen tasoon, mikä puolestaan on vaikuttanut erittäin kielteisesti yhteisön tuotannonalan yleiseen suorituskäynnin sekä sen talous- ja työllisyystilanteeseen.

5. Menettely

Koska komissio varmistui neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan siitä, että valitus on yhteisön tuotannonalan tekemä tai sen puolesta tehty ja että on olemassa riittävä näyttö menettelyn aloittamiseksi, se panee perusasetuksen 5 artiklan nojalla vireille tutkimuksen.

5.1. Menettely polkumyynnin ja vahingon määrittämiseksi

Tutkimuksessa määritetään, tuodaanko Valko-Venäjältä, Bulgariasta, Kroatista, Egyptistä, Virosta, Liettuasta, Libyasta, Puolasta, Romaniasta ja Ukrainasta peräisin olevaa tarkasteltavana olevaa tuotetta polkumyynnillä ja onko kyseinen polkumyynti aiheuttanut vahinkoa.

a) Kyselylomakkeet

Saadakseen tutkimuksensa kannalta välttämättöminä pitämänsä tiedot komissio lähettää kyselylomakkeet yhteisön tuotannonalalle, yhteisön tuottajia edustaville järjestöille, viejille/tuottajille Valko-Venäjällä, Bulgariassa, Kroatiaassa, Egyptissä, Virossa, Liettuassa, Libyassa, Puolassa, Romaniassa ja Ukrainassa, viejiä/tuottajia edustaville järjestöille, tuojille ja valituksessa nimetyille tuojia edustaville järjestöille sekä asianomaisten viejämäiden viranomaisille.

Kaikkien osapuolten olisi otettava komissioon mahdollisimman pian yhteyttä saadakseen selville, onko ne mainittu valituksessa. Jos niitä ei ole mainittu, niiden olisi pyydettävä kyselylomake 6 kohdan a alakohdan i alakohdassa asetetussa määräajassa, koska tämän ilmoituksen 6 kohdan a alakohdan ii alakohdassa asetettua määräaikaä sovelletaan kaikkiin asianomaisiin osapuoliin.

b) Tietojen kerääminen ja osapuolten kuuleminen

Kaikkia asianomaisia osapuolia pyydetään esittämään näkökantansa, toimittamaan muut kuin kyselyyn annetuissa vastauksissa esitetyt tiedot ja esittämään asiaa tukeva näyttö. Tiedot ja asiaa tukeva näyttö on esitettävä komissiolle tämän ilmoituksen 6 kohdan a alakohdan ii alakohdassa asetetussa määräajassa.

Komissio voi lisäksi kuulla asianomaisia osapuolia, jos ne esittävät asiasta pyynnön, joka osoittaa, että niiden kuulemiseen on olemassa erityisiä syitä. Pyyntö on esitettävä 6 kohdan a alakohdan iii alakohdassa asetetussa määräajassa.

⁽¹⁾ EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 128, 30.4.1998, s. 18.

c) *Markkinatalousmaan valinta*

Slovakia aiotaan perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan mukaisesti valita viitemaaksi soveltuvaksi markkinatalousmaaksi normaaliarvon määrittämiseksi Valko-Venäjän ja Ukrainan osalta. Tutkimuksen osapuolia pyydetään esittämään mielipiteensä tämän valinnan sopivuudesta tämän ilmoituksen 6 kohdan b alakohdassa asetetussa erityisessä määräajassa.

d) *Markkinatalousasema*

Normaaliarvo vahvistetaan perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohdan mukaisesti niiden Ukrainan viejien/tuottajien osalta, jotka väittävät toimivansa markkinatalousolosuhteissa, eli täyttävänsä perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa vahvistetut arviointiperusteet, ja esittävät siitä riittävän näytön. Niiden viejien/tuottajien, jotka aikovat esittää tätä koskevan asianmukaisesti perustellun pyynnön, on tehtävä se tämän ilmoituksen 6 kohdan c alakohdassa asetetussa erityisessä määräajassa. Komissio lähettää lomakkeet tällaisten pyyntöjen esittämistä varten kaikille niille Ukrainan viejille/tuottajille, jotka pyytävät yksilöllistä marginaalia, ja Ukrainan viranomaisille.

5.2. **Menettely yhteisön edun arvioimiseksi**

Mikäli polkumyyntiä ja sen aiheuttamaa vahinkoa koskevat väitteet ovat perusteltuja, tehdään perusasetuksen 21 artiklan mukaisesti päätös siitä, olisiko polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönotto yhteisön edun mukaista. Tämän vuoksi yhteisön tuotannonala, tuojat, niitä edustavat järjestöt, edustavat käyttäjät ja edustavat kuluttajajärjestöt voivat tämän ilmoituksen 6 kohdan a alakohdan ii alakohdassa asetetussa yleisessä määräajassa ilmoittautua ja toimittaa tietoja komissiolle, mikäli ne todistavat, että niiden toiminta on objektiivisessa yhteydessä tarkasteltavana olevaan tuotteeseen. Olisi pantava merkille, että 21 artiklan nojalla toimitetut tiedot otetaan huomioon ainoastaan, jos ne on tosiasioihin perustuvalla näytöllä osoitettu oikeiksi tietoja toimitettaessa.

6. **Määräajat**a) *Yleiset määräajat*i) Kyselylomakkeen pyytäminen

Kaikkien asianomaisten osapuolten olisi pyydettävä kyselylomake mahdollisimman pian, kuitenkin viimeistään 15 päivän kuluttua tämän ilmoituksen julkaisemisesta *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

ii) Osapuolten ilmoittautuminen, kyselyyn vastaaminen ja muiden tietojen esittäminen

Jotta kaikkien asianomaisten osapuolten huomautukset voidaan ottaa tutkimuksessa huomioon, niiden on ilmoitauduttava ottamalla yhteyttä komissioon, esitettävä näkökantansa ja toimitettava vastaukset kyselyyn ja muut tiedot 40 päivän kuluessa tämän ilmoituksen julkaisemisesta *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*, jollei toisin ilmoiteta.

iii) Kuuleminen

Kaikki asianomaiset osapuolet voivat myös pyytää komissiolta saada tulla kuulluiksi samassa 40 päivän määräajassa.

b) *Erytynen määräaika markkinataloutta toteuttavan kolmannen maan valitsemiselle*

Tutkimuksen osapuolet saattavat haluta esittää huomautuksia siitä, onko Slovakia, jota tämän ilmoituksen 5.1 kohdan c alakohdassa esitetään markkinataloutta toteuttavaksi kolmanneksi maaksi normaaliarvon määrittämiseksi Valko-Venäjän ja Ukrainan osalta, sopiva valinta tähän tarkoitukseen. Huomautukset on toimitettava komissiolle kymmenen päivän kuluessa tämän ilmoituksen julkaisemisesta *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

c) *Erytynen määräaika markkinatalousasemaa koskevien pyyntöjen esittämiselle*

Tämän ilmoituksen 5.1 kohdan d alakohdassa mainitut asianmukaisesti perustellut markkinatalousasemaa koskevat pyynnöt on toimitettava komissiolle 21 päivän kuluessa tämän ilmoituksen julkaisemisesta *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

7. **Kirjalliset näkökannat, vastaukset kyselyyn ja kirjeenvaihto**

Asianomaisten osapuolten on esitettävä kaikki näkökantansa ja pyyntönsä kirjallisina (ei sähköisessä muodossa, ellei toisin ilmoiteta) ja niissä on oltava asianomaisten osapuolen nimi, osoite, sähköpostiosoite, puhelinnumero ja faksi- ja/tai teleksinumero.

Komission postiosoite:

Euroopan komissio
Kauppapolitiikan pääosasto
Linjat B ja C
TERV 0/13
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel
Faksi (32-2) 295 65 05
Teleksi: COMEU B 21877.

8. **Kieltäytyminen yhteistyöstä**

Jos osapuoli, jota asia koskee, kieltäytyy antamasta tarvittavia tietoja tai ei toimita niitä määräajassa tai merkittävällä tavalla vaikeuttaa tutkimusta, alustavat tai lopulliset päätelmät, riippumatta siitä, ovatko ne myönteisiä vai kielteisiä, voidaan perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti tehdä käytettävissä olevien tietojen perusteella.

Jos todetaan, että jokin asianomainen osapuoli on toimittanut vääräiä tai harhaanjohtavia tietoja, näitä tietoja ei oteta huomioon ja tällaisten tietojen sijasta voidaan käyttää käytettävissä olevia tietoja.

9. **Tutkimuksen aikataulu**

Tutkimus saatetaan päätökseen perusasetuksen 6 artiklan 9 kohdan mukaisesti 15 kuukauden kuluessa tämän ilmoituksen julkaisemisesta *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*. Väliaikaiset toimenpiteet voidaan ottaa käyttöön perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti viimeistään yhdeksän kuukauden kuluttua tämän ilmoituksen julkaisemisesta *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

VALTIONTUKI

Kehotus huomautusten esittämiseen EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisesti toimenpiteestä C 37/2000 (ex NN 60/2000, ex E 19/94, ex E 13/91 ja N 204/86) – Madeiran vapaa-alueetta koskeva Portugalin rahoitus- ja verotukiohjelma

(2000/C 301/03)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

Komissio on ilmoittanut 17. heinäkuuta 2000 päivätyllä, tätä tiivistelmää seuraavilla sivuilla todistusvoimaisella kielellä toistetulla kirjeellä Portugalille päätöksestään aloittaa EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely, joka koskee edellä mainittua toimenpidettä.

Asianomaiset voivat esittää huomautuksensa kyseisestä toimenpiteestä kuukauden kuluessa tämän tiivistelmän ja sitä seuraavan kirjeen julkaisemisesta. Huomautukset on lähetettävä osoitteeseen

Euroopan komissio
Kilpailun pääosasto
Linja G
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel
Faksi (32-2) 296 98 15.

Huomautukset toimitetaan Portugalille. Huomautuksia esittävä asianomainen voi pyytää kirjallisesti henkilöllisyytensä luottamuksellista käsittelyä, ja tämä pyyntö on perusteltava.

TIIVISTELMÄ

1 Menettely

Komissio ehdotti Portugalin viranomaisille 24. helmikuuta 1998 päivätyssä kirjeessä SG(98) D/1684 EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 1 kohdan mukaisia aiheellisia toimenpiteitä, jotka koskivat alueellisia valtiontukia. Kirjeessä ehdotettiin, että viranomaiset muuttaisivat kaikki aluetukiohjelmat alueellisia valtiontukia koskevien suuntaviivojen (EYVL C 74, 10.3.1998) 1 kohdassa annetun määritelmän mukaisiksi. Tarkoituksena oli, että kyseiset tukiohjelmat vastaavat mainittujen suuntaviivojen määräyksiä niiden tullessa voimaan 1. tammikuuta 2000. Samassa yhteydessä komissio pyysi Portugalin viranomaisia ilmoittamaan kyseisiin tukiohjelmiin suunnitelluista muutoksista kuuden kuukauden kuluessa mainitun kirjeen lähettamisestä.

Portugalın viranomaiset toimittivat Portugalin pysyvän edustuston 2. syyskuuta 1998 päivätyllä ja komissioon 7. syyskuuta 1998 saapuneeksi kirjatulla kirjeellä 629 Portugalin ulkoministerin 20. elokuuta 1998 päivätyin kirjeen, jonka mukaan Madeiran vapaa-alueetta koskevan rahoitus- ja verotukiohjelman (valtiontuki E 19/94, ex E 13/91 ja N 204/86) voimassaolo päättyy 31. joulukuuta 2000. Ohjelma kuuluu siis alueellista valtiontukea koskevien aiheellisten toimenpiteiden soveltamisalaan.

Komission yksiköt ilmoittivat Portugalin pysyvälle edustustolle 29. syyskuuta 1998 päivätyllä kirjeellä D/53951 vastaanottaneensa tiedon siitä, että Portugalin viranomaiset suostuvat ehdotettuihin aiheellisiin toimenpiteisiin. Samalla komission yksiköt pyysivät Portugalin viranomaisia joko rajoittamaan Madeiran vapaa-alueetta koskevan rahoitus- ja verotukiohjelman voi-

massaolon 31. päivään joulukuuta 1999 tai ilmoittamaan komissiolle, mitä muutoksia tukiohjelmaan on suunniteltu, jotta se vastaisi suuntaviivojen määräyksiä 1. tammikuuta 2000.

Kahdenvälinen tapaaminen, jossa keskusteltiin yksityiskohtaisesti Madeiran vapaa-alueetta koskevan rahoitus- ja verotukiohjelman soveltamisesta ja aiheellisten toimenpiteiden vaikutuksesta siihen, järjestettiin 26. toukokuuta 1999. Tapaamisessa Portugalin viranomaiset sitoutuivat toimittamaan komissiolle kaikki tiedot, joita ne pitivät tarpeellisina, jotta mainitun tukiohjelman tulevat soveltamisedot voitaisiin arvioida erityisesti suuntaviivojen toimintatukea koskevien 4.15, 4.16 ja 4.17 kohdan perusteella.

Mainitun tapaamisen jälkeen Portugalin viranomaiset toimittivat komissiolle Portugalin pysyvän edustuston 25. elokuuta 1999 päivätyllä ja komissioon 27. elokuuta 1999 saapuneeksi kirjatulla kirjeellä N:o 848 Madeiran vapaa-alueen 4. elokuuta 1999 päivätyin muistion ”Regime of fiscal and financial aid to new companies setting up in the free trade zone of Madeira” (Madeiran vapaakauppa-alueelle sijoittautuvien uusien yritysten vero- ja rahoitustuki). Muistiossa ei kuitenkaan mainita yhtään muutosehdotusta.

Portugalın viranomaiset toimittivat 8. joulukuuta 1999 pidetyn uuden kahdenvälisen tapaamisen jälkeen pysyvän edustustonsa 14. joulukuuta 1999 lähettämällä faksilla N:o 11684/99 muutosehdotuksen Madeiran vapaa-alueetta koskevaan rahoitus- ja verotukiohjelmaan. Muutoksista keskusteltiin 15. joulukuuta 1999 pidetyssä kolmannessa kahdenvälisessä tapaamisessa. Ehdotuksen perusteella Portugalin viranomaiset halusivat neuvotella tukiohjelman soveltamisedoista koko 1. tammikuuta 2000 ja 31. joulukuuta 2006 välisen kauden osalta.

Edellä mainitussa tapaamisessa 15. joulukuuta 1999 komission yksiköt ilmoittivat Portugalin viranomaisille, että 31. joulukuuta 2000 päättyvä Madeiran vapaa-alueutta koskeva rahoitus- ja verotukiohjelma kuuluu aiheellisten toimenpiteiden soveltamisalaan ainoastaan vuoden 2000 osalta. Mahdollisista soveltamisehtojen muutoksista kaudella 2001–2006 olisi vielä ilmoitettava erikseen komissiolle ja sen pitäisi hyväksyä muutokset. Komission yksiköt ilmoittivat lisäksi Portugalin viranomaisille, että viranomaisten ehdotuksen perusteella ei voitu katsoa, että tukiohjelma noudattaisi suuntaviivojen määräyksiä vuonna 2000.

Portugalin viranomaiset toimittivat komissiolle Portugalin valtiovarainministerin 27. joulukuuta 1999 päivätyin kirjeen pysyvän edustustonsa 5. tammikuuta 2000 päivätyllä kirjeellä N:o 19, joka kirjattiin komissiossa saapuneeksi 7. tammikuuta 2000. Tässä ministerin kirjeessä vahvistettiin sitoutuminen siihen, että Madeiran vapaa-alueutta koskevaa rahoitus- ja verotukiohjelmaa sovellettaessa noudatettaisiin alueellista valtiontukea koskevien suuntaviivojen määräyksiä. Portugalin viranomaiset ilmoittivat haluavansa jatkaa yhteistyötä komission kanssa, jotta tukiohjelman soveltamisedot vuosiksi 2000–2006 voitaisiin hyväksyä kerralla.

Komissio totesi 10. maaliskuuta 2000 Portugalin valtiovarainministerille osoittamassaan kirjeessä D/522 olevan tarpeellista varmistaa, että Madeiran vapaa-alueutta koskevan rahoitus- ja verotukiohjelman soveltamisedot määritellään suuntaviivojen määräysten mukaisesti. Komissio korosti tässä yhteydessä, että tukiohjelma edistää vain vähän alueellista kehitystä eikä kyseisellä alalla ole todellisia aluesidonnaisia haittoja, joten ohjelman soveltamisehtojen mahdollinen hyväksyminen edellyttää, että uusien yritysten hyväksyminen vapaa-alueen rahoituspalvelukeskukseen olisi heti lopetettava kokonaan. Komissio totesi myös, että jos Portugalin viranomaiset eivät vahvista tätä kuu-kauden kuluessa, komission on aloitettava perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukainen menettely.

Portugalin viranomaiset ilmoittivat valtiovarainministerinsä 4. huhtikuuta 2000 päivätyllä kirjeellä N:o 853, joka kirjattiin komissiossa saapuneeksi 6. huhtikuuta 2000, että samalla kun määritellään Madeiran vapaa-alueutta koskevan rahoitus- ja verotukiohjelman uudet yleiset soveltamisedot, viranomaiset ovat valmiita ottamaan käyttöön järjestelyn, jolla lopetetaan uusien yritysten hyväksyminen vapaa-alueen rahoituspalvelukeskukseen. Portugalin viranomaiset eivät kuitenkaan olleet valmiita lopettamaan välittömästi ja ehdoitta uusien yritysten hyväksymistä keskukseen. Näin ollen tästä ei ole myöskään ilmoitettu komissiolle.

Huolimatta monista yhteydenotoista komission yksikköjen ja Portugalin viranomaisten välillä komission on näistä syistä katsottava, ettei sille ole vielä toimitettu tietoja, joiden perusteella se voisi todeta, että kaikki tarvittavat muutokset on tehty, jotta Madeiran vapaa-alueutta koskeva rahoitus- ja verotukiohjelma voitaisiin saattaa alueellisia valtiontukia koskevien suuntaviivojen määräysten mukaiseksi 1. tammikuuta 2000 mennessä. Tästä syystä ja koska Portugalin viranomaiset ovat muodollisesti hyväksyneet aiheelliset toimenpiteet, kyseessä oleva ohjelma on kirjattu ilmoittamattomien tukien rekisteriin numerolla NN 60/2000.

2 Kuvaus toimenpiteestä, jota koskevan menettelyn komissio aloittaa

Komissio hyväksyi vuonna 1987 EY:n perustamissopimuksen entisen 92 artiklan 3 kohdan a alakohdan nojalla teollisuus-alueesta, rahoituspalvelukeskuksesta, kansainvälisten palvelujen keskuksesta ja laivarekisteristä muodostuvaa Madeiran vapaa-alueutta koskevan rahoitus- ja verotukiohjelman (valtioneuto N 204/86). Koska kyseinen päätös perustui mm. sosioekonomisiin indikaattoreihin, jotka voivat ajan myötä muuttua, komissio varasi itselleen mahdollisuuden tarkistaa ohjelman myöhemmin uudelleen. Näin ollen komission hyväksyntä on voimassa kolme vuotta tukiohjelman soveltamisen alkamisesta.

Komissio on hyväksynyt Madeiran vapaa-alueutta koskevan rahoitus- ja verotukiohjelman jatkamisen kaksi kertaa, ensin kolmella ja sitten viidellä vuodella (valtioneuto E 13/91 ja E 19/94). Jälkimmäisen komission päätöksen ehtojen mukaan verotukea voitiin myöntää teollisuus-, rahoitus- ja palveluyrityksille, jotka sijoittautuvat vapaa-alueelle viimeistään 31. joulukuuta 2000. Ohjelman soveltamista on tarkoitettu tarkastella uudelleen tämän jakson päättyessä, jotta voidaan määrittää uusien yritysten sijoittautumiseen myönnettävän tuen mahdollinen jatkaminen tai tuen poistaminen vuodesta 2001 eteenpäin.

Madeiran vapaa-alueutta koskevaan rahoitus- ja verotukiohjelmaan sisältyvä verotuki (valtioneuto NN 60/2000, ex E 19/94, E 13/91 ja N 204/86) myönnetään vapautuksena välittömästi verotuksesta. Yritykset, jotka sijoittautuvat vapaa-alueelle viimeistään 31. joulukuuta 2000, vapautetaan täydellisesti välittömästi verotuksesta vuoden 2011 loppuun, josta alkaen vapautus muuttuu osittaiseksi. Joitakin verovapauksia sovelletaan myös vapaa-alueen yritysten osakkaisiin, luotonantajiiin ja teknologian toimittajiin (teollis- ja tekijänoikeuksien muodossa).

3 Arviointi toimenpiteestä, jota koskevan menettelyn komissio aloittaa

Mainittuja aiheellisia toimenpiteitä koskevan kirjeen mukaisesti Portugalin viranomaisten olisi pitänyt ilmoittaa komissiolle Madeiran vapaa-alueutta koskevaan rahoitus- ja verotukiohjelmaan (valtioneuto NN 60/2000) tehdyistä muutoksista viimeistään 24. elokuuta 1998.

Alueellisia valtiontukia koskevien suuntaviivojen mukaan yrityksen juoksevien kustannusten alentamiseen tarkoitettua aluetuet (toimintatuet) ovat periaatteessa kiellettyjä. Poikkeuksellisesti tämäntyyppisiä tukia voidaan kuitenkin sallia alueilla, joihin sovelletaan EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan a alakohdan poikkeusta "edellyttäen, että tuki edistää alueellista kehitystä, myöntäminen on perusteltua tuen laadun vuoksi ja että tuen taso on suhteessa niihin haittoihin, joita sillä pyritään lievittämään" (suuntaviivojen 4.15 kohta). Tämän lisäksi suuntaviivoissa täsmennetään, että "lukuun ottamatta 4.16 kohdassa mainittuja tapauksia" (kuljetustuki syrjäisimmillä alueilla ja harvaanasutuilla alueilla) "toimintatuen on oltava ajallisesti rajoitettua ja alenevaa" (4.17 kohta).

Aina kun komissio on ottanut kantaa kyseiseen tukiohjelmaan, se on todennut, että lukuun ottamatta tonttien ja rakennusten ostoon liittyviä verovapauksia Portugalin viranomaisten myöntämässä verotuissa on kyse toimintatuesta, jota voidaan myöntää pitkän aikaa tai jopa kokonaan ilman aikarajaa. Portugalin viranomaiset näyttävät kuitenkin katsovan, että tämän ohjelman soveltamiseksi tarvitaan arvioida uudelleen ainoastaan osana koko 1. tammikuuta 2000 ja 31. joulukuuta 2006 välisen kauden kattavaa kokonaissopimusta, jossa otetaan huomioon Madeiran alueen sosioekonominen kehitys.

Portugalın viranomaiset tuntuvat olevan toisaalta sitä mieltä, että oikeusvarmuuteen ja oikeutettuihin odotuksiin liittyvistä syistä yrityksille, jotka sijoittautuvat vapaa-alueelle vuoden 2000 aikana, on tarjottava samanlaiset edellytykset kuin alueella jo toimiville yrityksille eli täydellinen verovapaus vuoden 2011 loppuun. Toisaalta viranomaiset tuntuvat olevan myös sitä mieltä, että suuntaviivoihin sisältyvä poikkeus koskee syrjäisimpiä ja harvaanasuttuja alueita mutta ei kuljetustukea, ja korostavat sitä, että toimintatuen alenevuus ei sovi yhteen EY:n perustamissopimuksen 299 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua pysyvien haittojen käsitteen kanssa. Portugalin viranomaiset toteavat myös, että kyseinen tukiohjelma neuvoteltiin Portugalin liittymisen yhteydessä, ja katsovat, että se on yhteisön alue- ja koheesiopolitiikan nojalla täysin oikeutettu.

Näin ollen Portugalin viranomaiset ehdottivat komissiolle pysyvän edustustonsa 14. joulukuuta 1999 päivätyllä faksilla N:0 11684/99 kokonaisratkaisua kaudeksi 2000–2006.

Komissio toteaa ensinnäkin, että viimeisimmän asiaa koskevan komission päätöksen mukaan (valtioneuvoston E 19/94) Madeiran vapaa-alueella koskeva rahoitus- ja verotukiohjelma päättyy 31. joulukuuta 2000. Näin ollen se kuuluu alueellisia valtioneuvoston päätöksiä koskevien aiheellisten toimenpiteiden soveltamisalaan ainoastaan vuonna 2000. Mahdollisista vuosista 2001–2006 koskevista soveltamisehdosta on vielä ilmoitettava erikseen komissiolle ja sen on hyväksyttävä ne. Koska ainoa Portugalin viranomaisten suunnittelema muutos tuen myöntämisehtoihin vuonna 2000 on se, että vapaa-alueelle sijoittuvien uusien yritysten määrä rajoitetaan enintään 20 prosenttiin alueella edeltävänä vuonna toimineiden vastaavien yritysten kokonaismäärästä, Portugalin viranomaisten ehdotus ei näytä varmistavan sitä, että ohjelma saatetaan suuntaviivojen määräysten mukaiseksi.

Komissio toteaa myös, että suuntaviivojen mukaan tuen myöntäminen perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan a alakohdan poikkeuksen mukaisille alueille on oltava perusteltua alueellisen kehityksen kannalta ja tuen tason on oltava suhteessa

niihin haittoihin, joita sillä pyritään lievittämään (4.15 kohta). Tuen on oltava myös määräaikaista ja alenevaa (4.17 kohta). Vaikka komissio ilmoitti perustamissopimuksen uuden 299 artiklan 2 kohdan soveltamista koskevassa kertomuksessaan (KOM(2000) 147 lopullinen, 14.3.2000), että sen tarkoituksena on muuttaa kyseisiä suuntaviivoja piakkoin, tällä hetkellä tuen määräaikaisuuden ja alenevuuden periaatteesta hyväksytään poikkeukset vain tuille, joilla pyritään erityisesti tasapainottamaan syrjäisimmillä ja harvaanasutuilla alueilla toimivien yritysten kuljetuskustannuksia.

Näin ollen komissio katsoo, että Madeiran vapaa-alueella koskevan rahoitus- ja verotukiohjelman saattaminen suuntaviivojen määräysten mukaiseksi edellyttäisi periaatteessa tuen alenevuuden (sekä ohjelman että kunkin yksittäisen tuensaajan kohdalla) ja 1. tammikuuta 2000 alkaen myönnettävän toimintatuen keskon rajoittamisen lisäksi sitä, että rahoituspalvelut ja osa kansainvälisiä palveluja (yhtymän sisäisiä palveluja tarjoavat yhtiöt ja koordinaatiokeskukset) jätettäisiin tukiohjelman ulkopuolelle. Syynä tähän on se, että ne edistävät vain vähän alueellista kehitystä eikä alalla ole todellisia aluesidonnaisia haittoja. Lisäksi verohuojennuksia olisi mahdollisesti rajoitettava.

Huolimatta komission ja Portugalin viranomaisten välisistä lukuisista yhteydenotoista komissio ei ole tähän mennessä saanut mitään tietoja, jotka viittaisivat siihen, että toimintatukien ajallista rajoittamista ja alenevuutta koskevia ehtoja alettaisiin noudattaa 1. tammikuuta 2000. Näissä olosuhteissa ja koska ei voida katsoa, että tuet täyttävät suuntaviivojen liitteessä II asetetut ehdot (tuki maan sisäisten tavarankuljetusten aiheuttamien ylimääräisten kuljetuskustannusten osittaiseen kattamiseen), komission on todettava, ettei se voi tällä hetkellä pitää Madeiran vapaa-alueella koskevaa rahoitus- ja verotukiohjelmaa tältä osin suuntaviivojen määräysten mukaisena mainitun päivämäärän jälkeen. Tämä aiheuttaa myös epäilyjä siitä, onko tukiohjelma perustamissopimuksen määräysten mukainen.

Komission käytössä olevien tietojen perusteella Madeiran vapaa-alueella koskeva rahoitus- ja verotukiohjelma on lisäksi huomattavan kattava. Verovapauksina myönnettyjen tukien määrä oli vuonna 1997 yli 1 000 miljoonaa euroa ja tuet näyttävät keskittyneen rahoituspalvelujen ja kansainvälisten palvelujen aloille. Koska kyseisillä aloilla toimii noin 4 000 yritystä, joista yksikään ei suoraan työllistä yli 1 000:ta henkilöä, tuntuu vaikealta hyväksyä, että kyseisiä tukia voitaisiin perustella sillä, että ne edistäisivät alueellista kehitystä ja että niiden määrä olisi suhteessa haittoihin, joita niillä pyritään poistamaan. Nämä ehdot on kuitenkin aina täytettävä, kun toimintatukia arvioidaan perustamissopimuksen uuden 299 artiklan 2 kohdan perusteella. Tämän vuoksi komissio ei voi tässä vaiheessa myöskään katsoa, että Madeiran vapaa-alueella koskeva rahoitus- ja verotukiohjelma olisi tältä osin asiaa koskevien suuntaviivojen määräysten mukainen 1. tammikuuta 2000.

4 Päätelmät

Edellä esitetyn vuoksi komissio kehottaa osana EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaista menettelyä Portugalia esittämään huomautuksensa ja toimittamaan kaikki kyseisen toimenpiteen arvioinnin kannalta tarpeelliset tiedot kuukauden kuluessa tämän kirjeen vastaanottamisesta. Lisäksi komissio pyytää Portugalin viranomaisia toimittamaan välittömästi jäljennöksen tästä kirjeestä mahdollisille tuensaajille.

Komissio muistuttaa Portugalia EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan lykkäävästä vaikutuksesta ja viittaa neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 14 artiklaan, jossa säädetään, että kaikki sääntöjenvastainen tuki voidaan periä tuensaajalta takaisin.

KIRJE

”Pela presente, a Comissão tem a honra de informar o Governo português de que, após ter apreciado as informações transmitidas pelas autoridades portuguesas sobre o auxílio em epígrafe, no contexto das medidas adequadas propostas, na aceção do n.º 1 do artigo 88.º do Tratado CE, relativamente aos auxílios estatais com finalidade regional, decidiu dar início ao procedimento previsto no n.º 2 do artigo 88.º do Tratado.

Procedimento

1. Aquando da adopção das orientações relativas aos auxílios estatais com finalidade regional (JO C 74 de 10.3.1998), a Comissão considerou, com base no n.º 1 do artigo 88.º do Tratado CE, que o desenvolvimento progressivo e o funcionamento do mercado comum exigiam que se procedesse com os Estados-Membros a uma reapreciação dos regimes de auxílios com finalidade regional existentes antes da data de aprovação das referidas orientações pela Comissão, a fim de permitir, a partir de 1 de Janeiro de 2000, a instauração de um sistema de auxílios com finalidade regional transparente e equitativo para todos os Estados-Membros, assente no pleno respeito das disposições das orientações.
2. Por carta SG(98) D/1684 de 24 de Fevereiro de 1998, em que eram propostas medidas adequadas, na aceção do n.º 1 do artigo 88.º do Tratado, relativamente aos auxílios estatais com finalidade regional, a Comissão propôs às autoridades portuguesas que alterassem todos os regimes de auxílios com finalidade regional existentes, de acordo com a definição do ponto 1 das orientações, que estivessem em vigor em 1 de Janeiro de 2000, a fim de os tornar compatíveis com as disposições das referidas orientações a partir desta data. Neste contexto, a Comissão convidou as autoridades portuguesas a apresentarem as suas eventuais observações sobre as propostas de medidas adequadas e a comunicar-lhe as alterações previstas dos regimes existentes em causa, nos prazos de, respectivamente, dois e seis meses, a contar da data de envio da carta supracitada, sem o que a Comissão se reservava o direito de dar início ao procedimento previsto no n.º 2 do artigo 88.º do Tratado CE.
3. Por carta n.º 327 de 21 de Abril de 1998 da sua Representação Permanente, registada na Comissão no mesmo dia, as autoridades portuguesas solicitaram um prazo suplementar de duas semanas para apresentarem as suas observações sobre as propostas de medidas adequadas. Por cartas n.º 409 de 4 de Junho de 1998 e n.º 423 de 10 de Junho de 1998 da sua Representação Permanente, registadas na Comissão, respectivamente, em 10 de Junho de 1998 e 12 de Junho de 1998, as autoridades portuguesas transmitiram à Comissão uma carta de 29 de Maio de 1998 do ministro dos Negócios Estrangeiros, na qual se expressava o acordo do Governo português sobre os princípios subjacentes à acção da Comissão em matéria de auxílios regionais e que incluía determinadas observações sobre as orientações relativas aos auxílios estatais com finalidade regional.
4. Uma vez que a carta de 29 de Maio de 1998 do ministro dos Negócios Estrangeiros não permitia à Comissão inferir claramente o acordo das autoridades portuguesas sobre as propostas de medidas adequadas supramencionadas, por carta D/52552 de 18 de Junho de 1998, dirigida à Representação Permanente de Portugal, e por carta D/53161 de 23 de Julho de 1998, dirigida ao ministro dos Negócios Estrangeiros de Portugal, a Comissão solicitou às autoridades portuguesas a confirmação desse acordo.
5. Por carta n.º 629 de 2 de Setembro de 1998 da sua Representação Permanente, registada na Comissão em 7 de Setembro de 1998, as autoridades portuguesas transmitiram à Comissão uma carta de 20 de Agosto de 1998 do ministro dos Negócios Estrangeiros na qual se indicava que o regime de auxílios financeiros e fiscais da zona franca da Madeira (auxílios estatais E 19/94, ex E 13/91 e N 204/86) terminaria em 31 de Dezembro de 2000, encontrando-se assim sujeito às medidas adequadas relativas aos auxílios estatais com finalidade regional.
6. Por carta D/53951 de 29 de Setembro de 1998 dirigida à Representação Permanente de Portugal, os serviços da Comissão registaram o acordo das autoridades portuguesas relativamente às propostas de medidas adequadas veiculadas pela carta SG(98) D/1684 de 24 de Fevereiro de 1998 supramencionada. Simultaneamente, os serviços da Comissão convidaram as autoridades portuguesas quer a comprometerem-se a limitar a duração do regime de auxílios financeiros e fiscais da zona franca da Madeira até 31 de Dezembro de 1999, quer a comunicar à Comissão as alterações previstas, a fim de o tornar compatível com as disposições das orientações a partir de 1 de Janeiro de 2000.
7. Por carta n.º 9 de 5 de Janeiro de 1999 da sua Representação Permanente, registada na Comissão em 7 de Janeiro de 1999, as autoridades portuguesas declararam que, tendo em conta, em especial, o carácter ultraperiférico da região da Madeira, bem como a sua elegibilidade para a derrogação prevista no n.º 3, alínea a), do artigo 87.º do Tratado, consideravam que o regime de auxílios financeiros e fiscais da zona franca da Madeira seria compatível com as orientações sem que fosse necessário proceder a qualquer alteração.

8. Dado que, não obstante a indicação das autoridades portuguesas, se afigurava necessário proceder a algumas alterações, nomeadamente no que respeita à manutenção dos investimentos durante um período mínimo de cinco anos (ponto 4.10 das orientações) e à degressividade e limitação no tempo dos auxílios ao funcionamento (ponto 4.17 das orientações), os serviços da Comissão, por carta D/50399 de 27 de Janeiro de 1999 à Representação Permanente de Portugal, solicitaram informações suplementares a este respeito.
9. Por carta n.º 233 de 15 de Março de 1999 da sua Representação Permanente, registada na Comissão em 18 de Março de 1999, as autoridades portuguesas transmitiram à Comissão informações mais pormenorizadas sobre as condições de aplicação do regime supramencionado (o que permitiu à Comissão confirmar a aplicabilidade da condição relativa à manutenção dos investimentos durante um período mínimo de cinco anos), sem qualquer compromisso, no entanto, de introduzir alterações.
10. Neste contexto, por carta D/51612 de 16 de Abril de 1999, dirigida à Representação Permanente de Portugal, os serviços da Comissão lembraram às autoridades portuguesas o seu acordo sobre as propostas de medidas adequadas veiculadas pela carta SG(98) D/1684 de 24 de Fevereiro de 1998 relativamente aos auxílios estatais com finalidade regional, segundo o qual todos os regimes de auxílios com finalidade regional existentes antes da data de aprovação das orientações e que estivessem em vigor em 1 de Janeiro de 2000 deveriam, se necessário, ser alterados, a fim de os tornar compatíveis com as disposições das referidas orientações a partir desta data. Para o efeito, a Comissão convidou as autoridades portuguesas a comunicá-lhe, no prazo de 20 dias úteis a contar da data de expedição da referida carta, o seu compromisso no sentido de alterarem o regime em causa, por forma a garantir que as disposições estabelecidas nas orientações no que diz respeito à degressividade e limitação no tempo dos auxílios ao funcionamento seriam respeitadas. Simultaneamente, a Comissão assinalou às autoridades portuguesas que, perante a sua aceitação formal das medidas adequadas, os auxílios ao funcionamento eventualmente concedidos em aplicação do regime de auxílios financeiros e fiscais da zona franca da Madeira a partir de 1 de Janeiro de 2000 seriam considerados auxílios ilegais a partir desta data e poderiam ser objecto de recuperação junto dos beneficiários caso o regime continuasse a ser aplicado sem que fossem introduzidas as alterações consideradas necessárias.
11. Em 26 de Maio de 1999, realizou-se um encontro bilateral para apreciar em pormenor as modalidades de aplicação do regime de auxílios financeiros e fiscais da zona franca da Madeira, bem como as repercussões da aplicação das medidas adequadas ao mesmo. Por ocasião deste encontro, as autoridades portuguesas comprometeram-se a transmitir à Comissão, atempadamente, todas as informações que considerassem necessárias para a apreciação das futuras condições de aplicação do referido regime, à luz das disposições pertinentes das orientações, nomeadamente dos seus pontos 4.15, 4.16 e 4.17 em matéria de auxílios ao funcionamento.
12. Na sequência do já referido encontro de 26 de Maio de 1999, por carta n.º 848 de 25 de Agosto de 1999 da sua Representação Permanente, registada na Comissão em 27 de Agosto de 1999, as autoridades portuguesas transmitiram à Comissão um memorando da região autónoma da Madeira, datado de 4 de Agosto de 1999 e denominado «Regime of fiscal and financial aid to new companies setting up in the free trade zone of Madeira», o qual, apesar de aceitar em especial o princípio da limitação no tempo de todos os auxílios ao funcionamento, não inclui qualquer indicação concreta sobre as alterações previstas nem a este respeito, nem no que se refere à degressividade desses mesmos auxílios.
13. Ulteriormente, por carta n.º 1156 de 18 de Novembro de 1999 da sua Representação Permanente, registada na Comissão em 24 de Novembro de 1999, as autoridades portuguesas manifestaram à Comissão a sua disposição em participar num novo encontro bilateral com vista a garantir que a aplicação do regime de auxílios financeiros e fiscais da zona franca da Madeira seria prosseguido em conformidade com as disposições das orientações relativas aos auxílios estatais com finalidade regional e, nomeadamente, dos seus pontos 4.15, 4.16 e 4.17.
14. Na sequência da iniciativa das autoridades portuguesas, teve lugar um novo encontro bilateral em 8 de Dezembro de 1999. Por ocasião deste encontro, os serviços da Comissão assinalaram às autoridades portuguesas que, para tornar o regime de auxílios financeiros e fiscais da zona franca da Madeira conforme às disposições pertinentes das orientações, seria necessário, em princípio, e para além da degressividade e da limitação da duração do benefício da totalidade dos auxílios ao funcionamento susceptíveis de ser concedidos a partir de 1 de Janeiro de 2000, excluir os sectores financeiros e uma parte dos serviços internacionais (empresas de serviços «intragrupos» e centros de coordenação) do benefício do referido regime, tendo em conta a sua contribuição diminuta para o desenvolvimento regional e a ausência de deficiências regionais concretas neste domínio, bem como, eventualmente, a limitação das perdas de receitas fiscais correspondentes. As autoridades portuguesas, por seu turno, voltaram a reiterar a sua disposição de respeitar as regras estabelecidas pelas orientações, embora considerando que deveriam ser evitadas alterações drásticas das condições de aplicação deste regime. De igual modo, comprometeram-se a transmitir à Comissão uma proposta concreta de alterações do regime em causa.
15. Na sequência do compromisso supramencionado, as autoridades portuguesas, por fax n.º 11684/99 de 14 de Dezembro de 1999 da sua Representação Permanente, enviaram à Comissão uma proposta de alteração do regime de auxílios financeiros e fiscais da zona franca da Madeira, a qual foi objecto de um terceiro encontro bilateral em 15 de Dezembro de 1999. Nos termos desta proposta, as autoridades portuguesas estariam dispostas a negociar as condições de aplicação deste regime para todo o período compreendido entre 1 de Janeiro de 2000 e 31 de Dezembro de 2006. No entanto, a única alteração prevista neste contexto pelas autoridades portuguesas no que respeita às condições de concessão dos auxílios em 2000, período ao qual se referem as medidas adequadas propostas pela Comissão no tocante aos auxílios estatais com finalidade regional, consistiria na limitação do número de novas sociedades financeiras admitidas na zona franca da Madeira a um máximo de 20 % do número total de sociedades homólogas em actividade durante o ano precedente.

16. A este respeito, por ocasião do já referido encontro bilateral de 15 de Dezembro de 1999, os serviços da Comissão assinalaram, pois, às autoridades portuguesas que o regime de auxílios financeiros e fiscais da zona franca da Madeira, que termina em 31 de Dezembro de 2000, era objecto de medidas adequadas unicamente para o ano 2000 e que as suas eventuais modalidades de aplicação durante o período de 2001 a 2006 teriam ainda de ser notificadas e aprovadas pela Comissão. Neste contexto, os serviços da Comissão indicaram ainda às autoridades portuguesas que a sua proposta não permitia antever que este regime se tornaria compatível com as orientações no que respeita à sua aplicação durante o ano 2000. Assim sendo, os serviços da Comissão recordaram igualmente às autoridades portuguesas que, perante a sua aceitação formal das medidas adequadas, os auxílios ao funcionamento eventualmente concedidos em aplicação do referido regime a partir de 1 de Janeiro de 2000 seriam considerados auxílios ilegais a partir desta data e poderiam ser objecto de recuperação junto dos beneficiários caso o regime continuasse a ser aplicado sem que fossem introduzidas as alterações consideradas necessárias.
17. Por carta n.º 19 de 5 de Janeiro de 2000 da sua Representação Permanente, registada na Comissão em 7 de Janeiro de 2000, as autoridades portuguesas transmitiram à Comissão uma carta de 27 de Dezembro de 1999 do ministro das Finanças, na qual era reiterada a sua disposição de garantir que a aplicação do regime de auxílios financeiros e fiscais da zona franca da Madeira seria prosseguido em conformidade com as disposições das orientações relativas aos auxílios estatais com finalidade regional. A este respeito, as autoridades portuguesas manifestaram, designadamente, a sua vontade de prosseguir a cooperação com a Comissão com vista a obter um acordo global para a totalidade do período 2000-2006, exprimindo igualmente o desejo de que tal acordo pudesse ser obtido durante o primeiro trimestre de 2000.
18. Por carta D/522 de 10 de Março de 2000, dirigida ao ministro das Finanças de Portugal, a Comissão confirmou a necessidade de assegurar que, tanto em 2000 como no período subsequente, as condições de aplicação do regime de auxílios financeiros e fiscais da zona franca da Madeira, fossem claramente definidas por forma a respeitar plenamente as disposições das orientações. Neste contexto, a Comissão frisou, designadamente, que, tendo em conta a sua contribuição diminuta para o desenvolvimento regional e a ausência de deficiências regionais concretas neste domínio, qualquer eventual acordo sobre as condições de aplicação deste regime teria de prever a suspensão imediata e definitiva da admissão de novas empresas no centro de serviços financeiros da zona franca. Indicou, por conseguinte, que se essa suspensão não fosse confirmada pelas autoridades portuguesas no prazo de um mês, a Comissão seria obrigada a dar início ao procedimento previsto no n.º 2 do artigo 88.º do Tratado.
19. Por carta n.º 853 de 4 de Abril de 2000 do ministro das Finanças, registada na Comissão em 6 de Abril de 2000, as autoridades portuguesas manifestaram a sua disposição de adoptar um mecanismo de suspensão da admissão de novas empresas no centro de serviços financeiros da zona franca, no quadro da definição global das condições de acesso ao regime de auxílios financeiros e fiscais da zona franca da Madeira e em consonância com a prática estabelecida relativamente a situações similares noutros Estados-Membros. Em contrapartida, as autoridades portuguesas não se mostraram dispostas a prever a suspensão imediata e incondicional da admissão de novas empresas no referido centro de serviços financeiros e, por conseguinte, não comunicaram essa suspensão à Comissão.
20. Não obstante os numerosos contactos estabelecidos a este respeito entre a Comissão e as autoridades portuguesas desde o momento em que, por carta n.º 629 de 2 de Setembro de 1998 da sua Representação Permanente, registada na Comissão em 7 de Setembro de 1998, as autoridades portuguesas transmitiram à Comissão uma carta de 20 de Agosto de 1998 do ministro dos Negócios Estrangeiros, na qual se indicava que o regime de auxílios financeiros e fiscais da zona franca da Madeira se encontrava sujeito às medidas adequadas transmitidas pela carta SG(98) D/1684 de 24 de Fevereiro de 1998 no que respeita aos auxílios estatais com finalidade regional, a Comissão não recebeu ainda qualquer informação que lhe permita considerar terem sido introduzidas todas as alterações necessárias para assegurar a conformidade deste regime com as condições estabelecidas nas orientações relativas aos auxílios estatais a partir de 1 de Janeiro de 2000. Por conseguinte, tendo em conta a aceitação formal das referidas medidas adequadas pelas autoridades portuguesas, o regime em questão foi inscrito no registo dos auxílios não notificados com o n.º NN 60/2000.

Descrição

21. Em 1987, a Comissão autorizou, a título da derrogação prevista no n.º 3, alínea a), do antigo-artigo 92.º do Tratado CE, um regime de auxílios financeiros e fiscais na zona franca da Madeira composto por uma zona franca industrial, um centro de serviços financeiros, um centro de serviços internacionais e um registo de navios [auxílio estatal N 204/86 — carta SG(87) D/6736 de 27 de Maio de 1987]. Tendo em conta, nomeadamente, a localização ultraperiférica da região em causa, a sua situação socioeconómica e os termos da «Declaração comum relativa ao desenvolvimento económico e social das regiões autónomas dos Açores e da Madeira» anexa ao Tratado de Adesão de Portugal, a Comissão decidiu não levantar objecções à sua aplicação. Uma vez que esta decisão se baseava, designadamente, em indicadores socioeconómicos potencialmente variáveis, a Comissão reservou-se, porém, a possibilidade de reapreciar ulteriormente o regime em apreço. Assim, a sua autorização foi limitada a um período de três anos, a contar da data de início da aplicação do referido regime.
22. A Comissão autorizou a prorrogação do regime de auxílios financeiros e fiscais da zona franca da Madeira em duas ocasiões, por dois períodos suplementares de, respectivamente, três e cinco anos [auxílios estatais E 13/91 — carta SG(92) D/1118 de 27 de Janeiro de 1992, e E 19/94 — carta SG(95) D/1287 de 3 de Fevereiro de 1995]. De acordo com a última decisão da Comissão a este respeito, poderiam ser concedidos auxílios fiscais às empresas industriais, financeiras e de serviços que se instalassem na zona franca até 31 de Dezembro de 2000. A aplicação deste regime deveria ser reexaminada no final deste período, a fim de determinar a eventual prorrogação ou a supressão dos auxílios a partir de 2001, no que se refere à instalação de novas empresas.

23. Os auxílios fiscais previstos pelo regime de auxílios financeiros e fiscais da zona franca da Madeira (auxílios estatais NN 60/2000, ex E 19/94, E 13/91 e N 204/86) assumem a forma de isenções de impostos directos. Em especial, as empresas que se instalarem na zona franca até 31 de Dezembro de 2000 beneficiam de uma isenção total de impostos directos até ao final de 2011, data a partir da qual esta isenção será parcial (ser-lhes-ão então exigidos o imposto predial e os impostos sobre os rendimentos, os quais constituem aliás a parte principal da sua carga fiscal). Algumas isenções fiscais aplicam-se igualmente aos accionistas, aos credores e aos fornecedores de tecnologia (sob a forma de propriedade intelectual) às empresas da zona franca.
27. Em geral, a questão da limitação no tempo, na medida em que apenas se coloca no tocante ao benefício de alguns impostos regionais e/ou de importância menor, não parece levantar muitas reticências por parte das autoridades portuguesas. Em contrapartida, no que respeita à degressividade dos auxílios fiscais ao funcionamento, bem como à sua proporcionalidade relativamente às deficiências que devem atenuar, as autoridades portuguesas parecem considerar que as modalidades de aplicação do regime de auxílios fiscais e financeiros da zona franca da Madeira só deverão ser reexaminadas no contexto de um acordo global para todo o período compreendido entre 1 de Janeiro de 2000 e 31 de Dezembro de 2006, tendo em conta a evolução da situação socioeconómica da região da Madeira.

Apreciação

24. Na sequência da adopção das orientações relativas aos auxílios estatais com finalidade regional (JO C 74 de 10.3.1998), a Comissão propôs a todos os Estados-Membros, a título de medidas adequadas na aceção do n.º 1 do artigo 88.º do Tratado CE e por cartas de 24 de Fevereiro de 1998, que alterassem a globalidade dos regimes de auxílios estatais com finalidade regional existentes, de acordo com a definição do ponto 1 das orientações, em vigor a partir de 1 de Janeiro de 2000, a fim de os tornar compatíveis com as disposições das referidas orientações a partir desta data. Neste contexto, as autoridades portuguesas deveriam, nomeadamente, ter comunicado à Comissão as alterações a introduzir no regime de auxílios financeiros e fiscais da zona franca da Madeira (auxílios estatais NN 60/2000, ex E 19/94, E 13/91 e N 204/86) até 24 de Agosto de 1998.
25. As orientações relativas aos auxílios estatais com finalidade regional consagram o princípio da proibição dos auxílios regionais destinados a reduzir as despesas correntes da empresa (auxílios ao funcionamento), admitindo, porém, excepções nas regiões que beneficiam na derrogação prevista no n.º 3, alínea a), do artigo 87.º do Tratado, «se se justificarem em função do seu contributo para o desenvolvimento regional e da sua natureza e se o seu nível for proporcional às deficiências que se destinam a atenuar» (ponto 4.15). Além disso, as orientações especificam que «à excepção dos casos referidos no ponto 4.16» (auxílios ao transporte nas regiões ultraperiféricas e com fraca densidade populacional), «os auxílios ao funcionamento devem ser limitados no tempo e degressivos» (ponto 4.17).
26. Sempre que foi instada a pronunciar-se sobre o regime de auxílios fiscais e financeiros da zona franca da Madeira, a Comissão notou que, à excepção da isenção do imposto sobre a aquisição de terrenos e edifícios, os auxílios fiscais concedidos pelas autoridades portuguesas constituíam auxílios ao funcionamento susceptíveis de serem concedidos por longos períodos ou sem limite de tempo. Dado que a região da Madeira continuará a ser abrangida pela derrogação prevista no n.º 3, alínea a), do artigo 87.º do Tratado durante o período compreendido entre 2000 e 2006, o cumprimento das condições estabelecidas para o efeito pelas orientações constituiria, assim, uma obrigação que as autoridades portuguesas deveriam respeitar no contexto da aplicação deste regime e no que diz respeito à concessão de auxílios às empresas que se instalarão na referida zona franca entre 1 de Janeiro e 31 de Dezembro de 2000.
28. Neste contexto, as autoridades portuguesas parecem considerar, por um lado, que, por razões de segurança jurídica e, eventualmente, de criação de expectativas legítimas, as empresas que venham a instalar-se na zona franca da Madeira durante o ano 2000 devem beneficiar das mesmas condições das empresas já existentes, ou seja, de uma isenção total de impostos até ao final de 2011. Por outro lado, parecem considerar também que a excepção prevista nas orientações se refere às regiões ultraperiféricas e com fraca densidade populacional e não aos auxílios ao transporte, e interrogam-se quanto à possibilidade de conciliar a degressividade dos auxílios ao funcionamento com a noção de deficiências permanentes com as quais se confrontam as regiões ultraperiféricas, tal como consagrado pelo n.º 2 do novo artigo 299.º do Tratado. Além disso, as autoridades portuguesas assinalam que o regime de auxílios financeiros e fiscais da zona franca da Madeira foi negociado por ocasião da adesão de Portugal e consideram que se justifica plenamente do ponto de vista das políticas regionais e de coesão da Comunidade. De igual modo, parecem considerar que a zona franca da Madeira acabou de atingir o seu ritmo de cruzeiro e que qualquer alteração drástica das suas condições de aplicação prejudicaria a sua capacidade de promover o desenvolvimento da região.
29. Por conseguinte, as autoridades portuguesas propuseram à Comissão, por fax n.º 11684/99 de 14 de Dezembro de 1999 da sua Representação Permanente, que fosse procurada uma solução global para todo o período de 2000-2006, com base nos princípios seguintes:
- manutenção das condições actuais (isenção total de impostos até ao final de 2011) para as empresas que se instalem na zona franca industrial a partir de 1 de Janeiro de 2000 até 31 de Dezembro de 2006,
  - manutenção das condições actuais (isenção total de impostos até ao final de 2011) para os operadores que se inscrevam no registo de navios a partir de 1 de Janeiro de 2000 até 31 de Dezembro de 2006,
  - a partir de 1 de Janeiro de 2000, limitação do número de novas sociedades financeiras admitidas anualmente na zona franca a um máximo de 20 % do número total de empresas homólogas em actividade no ano precedente,

- manutenção das condições actuais (isenção total de impostos até ao final de 2011) para as sociedades financeiras que se instalem na zona franca durante 2000. Até ao final de 2011, taxa de imposto correspondente a [...] % (*), [...] % (*) e [...] % (*) da taxa normal (actualmente de 36 %) para aquelas se instalem, respectivamente, em 2001-2002, 2003-2004 e 2005-2006,
  - taxa de imposto normal para todas as actividades relativas à gestão de participações (actividades *holding*) a partir 1 de Janeiro de 2001,
  - manutenção das condições actuais (isenção total de impostos até ao final de 2011) para as outras sociedades de serviços que se instalem na zona franca durante 2000, e taxa reduzida de imposto de [...] % (*), [...] % (*) e [...] % (*) até ao final de 2011 para as empresas que se instalem, respectivamente, em 2001-2002, 2003-2004 e 2005-2006.
30. Ao apresentarem esta proposta, as autoridades portuguesas consideraram, em especial, que:
- o memorando transmitido à Comissão por carta n.º 848 de 25 de Agosto de 1999 da sua Representação Permanente comporta elementos detalhados de apreciação da situação macroeconómica da região, bem como da contribuição do regime de auxílios financeiros e fiscais da zona franca da Madeira para quebrar o isolamento da região. Em especial, permitiria demonstrar a contribuição significativa da zona franca para a diversificação do tecido produtivo da Madeira (tradicionalmente dependente das actividades agrícolas e artesanais, bem como do turismo e das transferências financeiras), nomeadamente na medida em que esta zona franca representará já mais de 5 % do produto interno bruto (PIB) e assegurará 1,4 % do emprego da região,
  - o regime em questão seria essencial para o desenvolvimento endógeno da região, nomeadamente na medida em que, atendendo à exiguidade dos mercados regionais, as vantagens comparativas só podem ser eficazmente exploradas no domínio dos serviços. Assim, a contribuição dos sectores financeiro e dos serviços internacionais para a criação indirecta de postos de trabalho seria especialmente importante tanto em relação à população activa da região, como no que respeita ao desenvolvimento de novas competências locais,
  - a adaptação proposta para as actividades financeiras implicaria a desactivação *de facto* desta parte do regime, na medida em que o centro de serviços financeiros da zona franca que se encontra em concorrência directa com outras zonas similares, algumas das quais escapam ao controlo comunitário da concorrência, não poderá manter a sua competitividade internacional,
31. Tendo em conta as observações precedentes, a Comissão observa, em primeiro lugar, que, nos termos da última decisão da Comissão relativa a este regime [auxílio estatal E 19/94 — carta SG(95) D/1287 de 3 de Fevereiro de 1995] e conforme sublinhado no encontro bilateral de 15 de Dezembro de 1999, a vigência do regime de auxílios financeiros e fiscais da zona franca da Madeira termina em 31 de Dezembro de 2000. Assim sendo, o regime é objecto de medidas adequadas relativas aos auxílios estatais com finalidade regional unicamente para 2000 e as suas eventuais modalidades de aplicação durante o período de 2001-2006 devem ser ainda notificadas e aprovadas pela Comissão. A este título, e dado que Portugal não apresentou qualquer nova notificação para o período de 2000-2006, estes dois aspectos são independentes um do outro. Assim, na medida em que a única alteração prevista pelas autoridades portuguesas no que respeita às condições de concessão dos auxílios em 2000 consistiria em limitar o número de novas empresas do sector financeiro admitidas na zona franca a 20 % do número total de empresas homólogas em actividade no ano precedente, a proposta das autoridades portuguesas não parece permitir assegurar a conformidade com as disposições das orientações.
32. Neste contexto, a Comissão observa igualmente que, de acordo com as orientações relativas aos auxílios estatais com finalidade regional, os auxílios ao funcionamento concedidos nas regiões que beneficiam da derrogação prevista no n.º 3, alínea a), do artigo 87.º do Tratado devem ser justificados em função do seu contributo para o desenvolvimento regional e que o seu nível deve ser proporcional às deficiências que se destinam a atenuar (ponto 4.15), devendo também ser limitados no tempo e degressivos (ponto 4.17). Embora a Comissão tenha anunciado no seu relatório COM(2000) 147 final, de 14 de Março de 2000, que tenciona alterar proximamente as referidas orientações, a fim de permitir que sejam autorizados auxílios ao funcionamento não degressivos e não limitados no tempo nas regiões ultraperiféricas elegíveis para os auxílios regionais quando tais auxílios forem destinados a reduzir os custos adicionais do exercício da actividade económica inerentes às deficiências identificados no n.º 2 do artigo 299.º do Tratado, a únicas excepções actualmente admitidas aos princípios da limitação no tempo e da degressividade dizem respeito aos auxílios que se destinem especificamente a compensar os custos adicionais de transporte nas regiões ultraperiféricas e de fraca densidade populacional.
33. Tal como foi sublinhado nomeadamente no encontro bilateral de 8 de Dezembro de 1999, a Comissão considera assim que, para tornar o regime de auxílios financeiros e fiscais da zona franca da Madeira conforme às disposições pertinentes das orientações, seria necessário, em princípio, para além da degressividade (tanto a nível do regime, como relativamente a cada beneficiário individual) e da limitação da duração do benefício da totalidade dos auxílios ao funcionamento susceptíveis de ser concedidos a partir de 1 de Janeiro de 2000, excluir os sectores finan-

(*) Segredos comerciais.

ceiros e uma parte dos serviços internacionais (empresas de serviços «intragruppo» e centros de coordenação) do benefício do referido regime, tendo em conta a sua contribuição diminuta para o desenvolvimento regional e a ausência de deficiências regionais concretas neste domínio, bem como, eventualmente, a limitação das perdas de receitas fiscais correspondentes.

34. Ora, por um lado, e apesar dos inúmeros contactos estabelecidos entre a Comissão e as autoridades portuguesas a este respeito, a Comissão não recebeu qualquer informação que lhe permitisse considerar que as condições relativas à limitação no tempo e à degressividade dos auxílios ao funcionamento são respeitadas desde 1 de Janeiro de 2000. Perante tais circunstâncias, e na medida em que não parece possível considerar que estes auxílios satisfazem as condições estabelecidas no anexo II das orientações (e, nomeadamente, que se destinam a compensar parcialmente os custos adicionais de transporte ocasionados pelas deslocações de mercadorias no interior das fronteiras nacionais), a Comissão não pode, nesta fase, considerar que o regime de auxílios financeiros e fiscais da zona franca da Madeira se tornou, relativamente a este aspecto, compatível com as disposições pertinentes das orientações a partir de tal data, o que a leva a duvidar da sua compatibilidade com o Tratado.
35. Por outro lado, de acordo com as informações ao dispor da Comissão, o alcance actual do regime de auxílios financeiros e fiscais da zona franca da Madeira é considerável. Em especial, o montante total de auxílios concedidos sob a forma de isenções fiscais teria atingido mais de 1 000 milhões de euros em 1997, parecendo concentrar-se nos centros de serviços financeiros (o qual foi, aliás, considerado como medida prejudicial pelo grupo «Código de Conduta») e dos serviços internacionais. Uma vez que estes sectores englobariam actualmente cerca de 4 000 empresas em actividade sem no entanto empregarem directamente mais de 1 000 trabalhadores, afigura-se, além disso, difícil considerar que tais auxílios se justificam em função da sua contribuição para o desenvolvimento regional e que o seu nível é proporcional às deficiências que se destinam a atenuar. Ora, estas mesmas condições deverão em qualquer caso ser plenamente respeitadas sempre que se proceder a uma apreciação de medidas de auxílio ao funcionamento à luz da aplicação do disposto no n.º 2 do novo artigo 299.º do Tratado. Nestas circunstâncias, a Comissão também não pode considerar, nesta fase, que o referido regime se tornou, relativamente a este aspecto, compatível com as disposições pertinentes das orientações a partir de 1 de Janeiro de 2000.
36. Além disso, a Comissão interroga-se igualmente sobre a conformidade do regime de auxílios financeiros e fiscais da zona franca da Madeira com os critérios de orientação para os objectivos pretendidos e de proporcionalidade especificados na sua comunicação sobre a aplicação das re-

gras relativas aos auxílios estatais às medidas que respeitam à fiscalidade directa das empresas (JO C 384 de 10.12.1998), nomeadamente no seu ponto 33, onde se indica que «o estabelecimento de actividades “off-shore”, na medida em que as suas externalidades sobre a economia local sejam reduzidas, não contribui normalmente de forma suficiente para o desenvolvimento dessa economia» e que «é discutível que existam desvantagens regionais reais envolvidas em actividades para as quais os custos adicionais que implicam têm pouca importância, como por exemplo os custos adicionais de transporte para as actividades ligadas às finanças que favorecem a evasão fiscal».

Conclusão

37. Tendo em conta a proposta de medidas adequadas, na acepção do n.º 1 do artigo 88.º do Tratado, relativamente aos auxílios estatais com finalidade regional, transmitida às autoridades portuguesas por carta SG(98) D/1684 de 24 de Fevereiro de 1998, bem como as considerações atrás expostas, os elementos de informação disponíveis não permitem à Comissão considerar, nesta fase, que o regime de auxílios financeiros e fiscais da zona franca da Madeira (auxílios estatais NN 60/2000, ex E 19/94, E 13/91 e N 204/86) é compatível com o Tratado CE.
38. Tendo em conta o acordo das autoridades portuguesas quanto às propostas de medidas adequadas supramencionadas, o qual implica que todos os regimes de auxílios com finalidade regional existentes antes da data de aprovação das orientações relativas aos auxílios estatais com finalidade regional (JO C 74 de 10.3.1998) e que estivessem em vigor em 1 de Janeiro de 2000 deveriam, se necessário, ser alterados, a fim de os tornar compatíveis com as disposições das referidas orientações a partir dessa data, todos os auxílios ao funcionamento eventualmente concedidos na zona franca da Madeira em aplicação deste regime a partir de 1 de Janeiro de 2000 deverão ser considerados auxílios ilegais e podem ser objecto de recuperação junto dos seus beneficiários.

Tendo em conta as considerações anteriores, a Comissão convida o Governo português, no âmbito do procedimento previsto no n.º 2 do artigo 88.º do Tratado CE, a apresentar as suas observações e quaisquer informações úteis para a avaliação do auxílio em causa, no prazo de um mês a contar da data de recepção da presente carta. A Comissão convida as autoridades portuguesas a transmitirem imediatamente uma cópia da presente carta aos beneficiários potenciais do auxílio.

A Comissão relembra ao Governo português o efeito suspensivo do n.º 3 do artigo 88.º do Tratado CE e remete para o artigo 14.º do Regulamento (CE) n.º 659/1999 do Conselho que prevê que qualquer auxílio ilegal poderá ser recuperado junto do beneficiário.”

VALTIONTUKI

Kehotus huomautusten esittämiseen EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisesti tuesta C 30/2000 (ex N 766/99) – Bova – Alankomaat – Peru

(2000/C 301/04)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

Komissio on ilmoittanut 22 kesäkuuta 2000 päivätyllä, tätä tiivistelmää seuraavilla sivuilla todistusvoimaisella kielellä toistetulla kirjeellä Alankomaille päätöksestään aloittaa EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely, joka koskee mainittua tukea kokonaisuudessaan.

Asianomaiset voivat esittää huomautuksensa tuesta, jota koskevan menettelyn komissio aloittaa, kuukauden kuluessa tämän tiivistelmän ja sitä seuraavan kirjeen julkaisemisesta. Huomautukset on lähetettävä osoitteeseen

Euroopan komissio
Kilpailun pääosasto
Linja H-1
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel
Faksi (32-2) 296 95 79.

Huomautukset toimitetaan Alankomaille. Huomautuksia esittävä asianomainen voi pyytää kirjallisesti henkilöllisyyden luottamuksellista käsittelyä, ja tämä pyyntö on perusteltava.

TIIVISTELMÄ

Alankomaat on ilmoittanut 8. joulukuuta 1999 EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesti 3 022 500 Alankomaiden guldenin ympäristötuesta, jota aiotaan myöntää Valkenswaardissa Alankomaissa sijaitsevalle Autobusfabriek Bova BV:lle (jäljempänä "Bova").

Tuki on tarkoitettu myöntää hankkeelle, jonka osana perulaisille kuljetusalan yrityksille toimitetaan 15 linja-autoa. Bova valmistaa ja myy toimitettavat linja-autot, joiden hiilidioksidipäästöt ovat Perussa nykyisin käytettäviä linja-autoja 50 prosenttia alhaisemmat. Myös muut kasvihuonekaasupäästöt ovat pienemmät ja polttoaineenkulutus on alhaisempi. Hanke edistää Perun ympäristönsuojelua, koska sen osana otetaan käyttöön päästöjä alentavaa uutta teknologiaa. Hankkeeseen kuuluu huoltolaitoksen perustaminen Limaan sekä ajo-opetuksen antaminen paikallisille linja-autonkuljettajille. Tuki myönnetään alankomaisen "Pilot projects programme joint implementation" -pilottihankkeen osana.

Ilmoituksen mukaan hankkeen kokonaiskustannukset ovat 9 750 000 Alankomaiden guldenia. Tästä määrästä 3 022 500 guldenia on tarkoitettu myöntää pääomatukena, jota ei tarvitsi maksaa takaisin. Tuki-intensiteetti on 31 prosenttia.

Komissio huomauttaa, että ilmoitettu tuki myönnetään valtion varoista yksittäiselle yritykselle. Yritys hyötyy tuesta, sillä se

alentaa kustannuksia, joista tämä tavallisesti vastaavanlaista hanketta toteuttaessaan joutuisi vastaamaan. Lisäksi tuensaaja Autobusfabriek Bova BV on moottoriajoneuvoja valmistava ja myyvä yritys ja sen toiminta-alalla käydään jäsenvaltioiden välistä kauppaa. Näin olleen kyseessä oleva tuki kuuluu EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan.

Bova on moottoriajoneuvoteollisuudessa toimiva yritys. Näin ollen sille myönnettyä tukea arvioidaan moottoriajoneuvoalan valtiontukia koskevan yhteisön puitesäännön ⁽¹⁾ nojalla. Tämän puitesäännön mukaan moottoriajoneuvoalalle ympäristönsuojeluun ja energiansäästöön myönnettävän tuen tukikelpoisuutta on arvioitava ympäristönsuojeluun myönnettävää valtiontukea koskevien yhteisön suuntaviivojen ⁽²⁾ nojalla (jäljempänä "ympäristösuuntaviivat").

Komissio epäilee, kuuluuko tuki ympäristösuuntaviivojen soveltamisalaan ja täyttääkö se kyseisten suuntaviivojen 3.5 (tuki ympäristöystävällisten tuotteiden hankintaan) ja 3.3 kohdassa (tuki tiedotustoimintaan, koulutukseen ja neuvontapalveluihin) esitetyt edellytykset, joiden avulla Alankomaiden viranomaiset ovat kuvailleet tukea. Ehdotettu tuki liittyy läheisesti tietyn kaupallisen tuotteen myyntiin, käyttöön ja huoltoon, minkä vuoksi edellytyksen, jonka mukaan toimenpide ei saa koskea tiettyä yritystä, ei voida katsoa täyttyvän.

⁽¹⁾ EYVL C 279, 15.9.1997, s. 1.

⁽²⁾ EYVL C 72, 10.3.1994, s. 3.

Komissio epäilee lisäksi, voidaanko hankkeesta mahdollisesti saatavilla ympäristöhyödyillä perustella ehdotetun tuen saajalle aiheuttavia hyötyjä, jotka helpottavat sen pääsyä Perun markkinoille muiden eurooppalaisten linja-autovalmistajien kustannuksella. Tämän vuoksi komissio epäilee, että ehdotettu hanke muistuttaa ympäristösuojelutuen sijaan vientitukea, jota moottorijoneuvoalan valtiontukia koskevassa yhteisön puitesääntössä ei sallita. Perun linja-autokaluston kunnon huomioon ottaen kaikki uudet Perussa käyttöön otettavat linja-autot alentavat päästöjä.

Komissio epäilee ehdotetun tuen soveltuvuutta yhteismarkkinoille.

KIRJE

”Met dit schrijven stelt de Commissie Nederland ervan in kennis, dat zij na onderzoek van de door uw autoriteiten met betrekking tot de bovengenoemde steunmaatregel verstrekte inlichtingen heeft besloten de procedure van artikel 88, lid 2, EG-Verdrag in te leiden.

1. De procedure

De Nederlandse autoriteiten hebben de voornoemde steunmaatregel overeenkomstig artikel 88, lid 3, EG-Verdrag bij schrijven van 3 december 1999 bij de Commissie aangemeld.

Bij schrijven van 26 januari 2000 verzocht de Commissie Nederland om aanvullende inlichtingen. De Nederlandse autoriteiten antwoorden hierop bij schrijven van 14 maart 2000, dat de Commissie op 17 maart 2000 bereikte.

2. Gedetailleerde beschrijving van de steun

De ontvanger van de steun zou Autobusfabriek Bova BV (hierna: „Bova”) zijn. Bova is gevestigd te Valkenswaard in Nederland.

Doel van het project is de levering van 15 bussen aan een aantal Peruaanse transportbedrijven. De bussen, die door Bova geproduceerd en verkocht zouden worden, zouden 50 procent minder CO₂-uitstoten en minder andere broeikasgassen voortbrengen dan bussen die momenteel in Peru gebruikt worden, en zouden ook minder brandstof verbruiken. Het project zou bijdragen tot de milieubescherming in Peru, omdat hiermee nieuwe emissiebeperkende technologie geïntroduceerd wordt.

Tot het project behoort voorts het opzetten van een workshop in Lima voor onderhoud van de bussen. Instructeurs van Bova zouden gedurende drie maanden ter plaatse een basisopleiding busonderhoud geven aan aanvankelijk twee nieuw in dienst genomen monteurs. Voorst zouden instructeurs van Bova extra rijvaardigheidsoefeningen geven aan 15 lokale chauffeurs in Lima, zodat deze zich vertrouwd zouden kunnen maken met de nieuwe bussen.

Het project is gepland voor 1999-2000.

De steun zou worden toegekend op basis van het Nederlandse „Proefprojectenprogramma Joint Implementation” (PPP-JI). Het PPP-JI is er — op basis van de aanbevelingen van het Protocol van Kyoto — op gericht bij te dragen tot studies en projecten die tot doel hebben technologie en kapitaal over te dragen aan ontwikkelingslanden om emissiereducties te bereiken.

De steun zou de vorm krijgen van een niet-terugbetaalbare subsidie van 3 022 500 NLG. De totale kosten van het project bedragen 9 750 000 NLG en de steunintensiteit komt neer op 31 procent.

3. Beoordeling van de steun

De Nederlandse steun lijkt een zogenoemde „gezamenlijk uitgeoefende activiteit” te steunen. Gezamenlijk uitgeoefende activiteiten zijn proefprojecten die als „leerschool in de praktijk” zijn ontwikkeld uit hoofde van het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering (Besluit 5/CP1 houdende de totstandbrenging van de proeffase voor gezamenlijk uitgeoefende activiteiten en Besluit 13/CP5 voor de voortzetting van de proeffase).

Gezamenlijk uitgeoefende activiteiten zijn gericht op het verbeteren van de samenwerking tussen landen door middel van de uitvoering van projecten die de uitstoot van broeikasgassen verminderen in vergelijking met de uitstoot die plaats zou vinden zonder de projectactiviteiten. Ingevolge Besluit 5/CP1 houdende de totstandbrenging van de proeffase moet het project door zowel de investerende regering als de gastregering worden goedgekeurd middels een officiële briefwisseling.

Desalniettemin zijn overeenkomstig artikel 87, lid 1, EG-Verdrag steunmaatregelen van de staten of in welke vorm ook met staatsmiddelen bekostigd, die de mededinging door begunstiging van bepaalde ondernemingen of bepaalde producties vervalsen of dreigen te vervalsen, onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt, voorzover deze steun het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig beïnvloedt. Volgens vaste jurisprudentie van de Europese gerechtelijke instanties wordt aan het criterium van ongunstige beïnvloeding van het handelsverkeer voldaan wanneer de ontvangende onderneming een economische activiteit uitoefent die het voorwerp is van handel tussen lidstaten.

De Commissie merkt op dat de aangemelde, met staatsmiddelen bekostigde steun wordt toegekend aan een individueel bedrijf, dat begunstigd wordt omdat hierdoor de kosten, die het bedrijf normaliter zou moeten dragen voor de uitvoering van het aangemelde project, lager uitvallen. Voorts is de ontvanger van de steun, Autobusfabriek Bova BV, een bedrijf dat bussen produceert en verkoopt, wat een economische activiteit is waarin handel tussen de lidstaten plaatsvindt. De betreffende steun valt derhalve binnen het toepassingsgebied van artikel 87, lid 1, EG-Verdrag.

Bova is actief in de automobiellindustrie. De aan het bedrijf toegekende steun zal derhalve worden beoordeeld in het licht van de Communautaire kaderregeling inzake staatssteun aan de automobiellindustrie⁽³⁾ (hierna de „kaderregeling automobiellen”).

⁽³⁾ PB C 279 van 15.9.1997, blz. 1.

De Commissie wijst erop dat de regeling uit hoofde waarvan de steun zou worden toegekend, niet aangemeld of goedgekeurd is, zodat de steun als ad-hocsteun wordt aangemerkt. De steun dient derhalve overeenkomstig punt 2.2, onder b), van de kaderregeling automobielen van te voren worden aangemeld op grond van artikel 88, lid 3, EG-Verdrag, behalve wanneer de steun binnen de drempels blijft en onder de voorschriften valt die voor de de minimis-regels gelden. Aangezien het steunbedrag van 3 022 500 NLG de drempels van de de minimis-regel overschrijdt, geldt voor de steun het aanmeldingsvereiste van de kaderregeling automobielen.

De steun is aangemeld als staatssteun ten behoeve van het milieu. De kaderregeling automobielen bepaalt dat steunmaatregelen voor de bestrijding van de milieuhinder in het algemeen, dit wil zeggen die welke voldoen aan de vereisten van de kaderregeling inzake steun ten behoeve van de bescherming van het milieu⁽⁴⁾ (hierna: „kaderregeling milieusteun”), als verenigbaar kunnen worden beschouwd.

Steun ten behoeve van het milieu is volgens de kaderregeling milieusteun gewoonlijk alleen gerechtvaardigd wanneer de nadelige gevolgen voor de mededinging worden gecompenseerd door de voordelen voor het milieu. De kaderregeling noemt de volgende doeleinden waarvoor steun kan worden aanvaard: investeringen, voorlichting, opleiding en advisering, exploitatiesteun, steun voor de aanschaf van milieuvriendelijke producten en steun voor belangrijke projecten van gemeenschappelijk Europees belang. De Commissie betwijfelt of deze doelstellingen van toepassing zijn op het onderhavige project.

In het algemeen staat de Commissie positief tegenover proefprojecten die ervaring opleveren voor het ontwikkelen van regels voor de flexibele mechanismen van het Protocol van Kyoto waardoor de uitstoot van broeikasgassen buiten de EU kan worden beperkt. De Commissie betwijfelt echter of het potentiële gunstige effect op het milieu van het project de voordelen rechtvaardigt die de beoogde ontvanger geniet doordat de toetreding tot de Peruaanse markt voor het betrokken bedrijf vergemakkelijkt wordt, ten nadele van andere Europese busfabrikanten. In dit opzicht vermoedt de Commissie dat het geplande project meer weg heeft van exportsteun, die niet is toegestaan volgens de kaderregeling automobielen, dan van steun ten behoeve van het milieu. Gelet op de toestand van de Peruaanse busvloot zou elke nieuwe bus die in Peru in gebruik wordt genomen leiden tot emissiereducties.

In de door de Nederlandse autoriteiten verstrekte informatie wordt uiteengezet dat de geplande steun bedoeld is voor „de aanschaf van milieuvriendelijke producten” en voor „voorlichting, opleiding en advisering”, zoals beschreven is in de kaderregeling milieusteun.

Overeenkomstig punt 3.5 van de kaderregeling milieusteun kunnen steunmaatregelen voor de aanschaf van milieuvriendelijke producten worden goedgekeurd, mits de maatregelen worden toegepast zonder onderscheid ten aanzien van de oorsprong van de producten, niet uitgaan boven 100 % van de extra milieukosten, en niet in strijd zijn met de overige bepalingen van het Verdrag of de communautaire wetgeving. In het aangemelde project zou de steun nauw verbonden zijn met de verkoop van een specifiek product en kan derhalve niet worden gesteld dat deze zonder onderscheid ten aanzien van de oorsprong van de producten wordt toegepast. Bovendien zou de steun aan de producent worden toegekend, niet aan de koper.

Volgens punt 3.3 van de kaderregeling milieusteun valt steun voor voorlichting, opleiding en advisering wellicht helemaal niet onder artikel 87, lid 1, EG-Verdrag, wanneer deze steun zo algemeen is en zo ver verwijderd is van de markt, dat deze geen aanwijsbaar financieel voordeel oplevert voor bepaalde ondernemingen. De advieselementen in de geplande projecten moeten worden geacht nauw verband te houden met het gebruik en onderhoud van een specifiek commercieel product en kan als zodanig niet worden beschouwd als informatiecampagne die zo algemeen is en zo ver verwijderd is van de markt, dat deze geen aanwijsbaar financieel voordeel oplevert voor bepaalde ondernemingen. Daarom moet de steun worden geacht onder artikel 87, lid 1, EG-Verdrag te vallen.

Steunmaatregelen die onder artikel 87, lid 1, EG-Verdrag vallen, kunnen echter overeenkomstig punt 3.3 van de kaderregeling milieusteun als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt worden beschouwd, wanneer de steun bedoeld is om bedrijven opleidingen en advisering te bieden op milieugebied. De opleiding en advisering in het Bova-project wordt verleend in de vorm van het opzetten van een workshop voor het onderhoud van de bussen, scholing van lokale monteurs en rijvaardigheids-oefeningen om lokale chauffeurs in staat te stellen zich vertrouwd te maken met de bussen. Deze opleidings- en adviesactiviteiten zijn nauw verbonden met het individuele gebruik van het product, dat door Bova op de markt wordt gebracht, en zijn niet specifiek gericht op het bieden van bijstand aan bedrijven in milieukwesties. De Commissie betwijfelt derhalve of de opleidingscomponent van de steun verenigbaar is met de gemeenschappelijke markt.

Op grond van het voorgaande heeft de Commissie in algemene zin ernstige twijfels over de verenigbaarheid van de geplande steun ten bedrage van 3 022 500 NLG met de gemeenschappelijke markt.

Gelet op de bovenstaande overwegingen maant de Commissie Nederland aan, haar binnen een maand na de datum van ontvangst van dit schrijven, alle bescheiden, inlichtingen en gegevens te verstrekken die noodzakelijk zijn om de verenigbaarheid van de steunmaatregel te beoordelen. Zij verzoekt uw autoriteiten onverwijld een afschrift van deze brief aan de potentiële begunstigde van de steunmaatregel te doen toekomen.

De Commissie wijst Nederland op de schorsende werking van artikel 88, lid 3, EG-Verdrag. Zij verwijst naar artikel 14 van Verordening (EG) nr. 659/1999, volgens hetwelk elke onrechtmatige steun van de begunstigde kan worden teruggevorderd.”

⁽⁴⁾ PB C 72 van 10.3.1994, blz. 3.

VALTIONTUKI

Kehotus huomautusten esittämiseen EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisesti tuesta C 31/2000 (ex NN 38/99) – tuki yritykselle Neue Harzer Werke GmbH Blankenburg, Saksa

(2000/C 301/05)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

Komissio on ilmoittanut 13. heinäkuuta 2000 päivätyllä, tätä tiivistelmää seuraavilla sivuilla todistusvoimaisella kielellä toistetulla kirjeellä Saksalle päätöksestään aloittaa EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely, joka koskee mainittua tukea kokonaisuudessaan.

Asianomaiset voivat esittää huomautuksensa tuesta, jota koskevan menettelyn komissio aloittaa, kuukauden kuluessa tämän tiivistelmän ja sitä seuraavan kirjeen julkaisemisesta. Huomautukset on lähetettävä osoitteeneseen

Euroopan komissio
Kilpailun pääosasto
Linja H
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel
Faksi (32-2) 296 95 79.

Huomautukset toimitetaan Saksalle. Huomautuksia esittävä asianomainen voi pyytää kirjallisesti henkilöllisyyden luottamuksellista käsittelyä, ja tämä pyyntö on perusteltava.

TIIVISTELMÄ

Saksan viranomaiset ovat ilmoittaneet 2. maaliskuuta 1999 EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesti Neue Harzer Werke GmbH Blaneknburgin (jäljempänä "NHW") toisesta yksityistämisestä. NHW on entisen Harzer Werke GmbH:n (jäljempänä "HW") omaisuudenhoitoyhtiö, ja vuonna 1996 se hankki valtion toimenpiteiden tukemana omaisuutta HW:lta.

Yritys sijaitsee Blankenburgissa, Sachsen-Anhaltin osavaltiossa. NHW on pk-yritys, joka valmistaa sylinterejä suuriin dieselmoottoreihin, kattilan osia, valurautaisia kattilayhteitä ja kokonaislämmityskattiloita. Vuonna 1998 NHW:llä oli 177 työntekijää ja sen tappiot olivat 473 384 Saksan markkaa.

Toteutettavan rakenneuudistuksen kokonaiskustannukset ovat ilmoituksen mukaan 16 490 000 Saksan markkaa, josta investointikustannusten osuus on 10 740 000 Saksan markkaa. Hankkeelle myönnetään julkista rahoitusta vähintään 9 707 000 Saksan markkaa, josta BvS-viraston myöntämä vähintään 2 miljoonan Saksan markan avustus on tapauskohtaista ja näin ollen sääntöjenvastaista tukea ja kuuluu EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan. Investoinnit on varattu vanhentuneiden koneiden ja työkalujen uusimiseen sekä uuden koneiston hankintaan.

Vuonna 1998 NHW hankki osuuden Eisenguß Torgelow GmbH:sta jäljempänä "EGT". Komissiolle tehdyn ilmoituksen mukaan EGT on vaikeuksissa oleva yritys ja sille myönnettyä tukea tutkitaan parhaillaan.

Komissiolle toimitetut tiedot ovat puutteelliset. Lisäkysymyksiin ei ole vastattu tai niihin on annettu puutteellisia vastauksia.

Ilmoituksen mukaan olemassa olevaa enimmäiskapasiteettia ei ole lisätty. Kapasiteetin käyttöasteesta ei kuitenkaan ole toimitettu tietoja.

Saksan viranomaiset ovat ilmoittaneet komissiolle 10. helmikuuta 2000 päivätyllä kirjeellä, ettei yritys ollut vielä saavuttanut alkuperäisessä rakenneuudistussuunnitelmassa tavoiteltua kannattavuutta, joten yritykselle on laadittu uusi rakenneuudistussuunnitelma. Tätä suunnitelmaa ei kuitenkaan ole toimitettu komissiolle.

Komissio tarkastelee tätä asiaa vuonna 1994 voimaan tulleiden vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen ja rakenneuudistukseen myönnettävää valtiontukea koskevien yhteisön suuntaviivojen nojalla, sillä niitä on vuonna 1999 voimaan tulleiden valtioneuudistuksessa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenneuudistukseksi annettujen yhteisön suuntaviivojen (!) 7.5 jakson 101 kohdan b alakohdan mukaan sovellettava edelleen. Myönnettyä tukea arvioidaan EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdassa mainitun poikkeuksen nojalla.

Komissiolle ei ole toimitettu kaikkia tietoja, joten se ei voi arvioida tukea vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen ja rakenneuudistukseen myönnettävää valtiontukea koskevien yhteisön suuntaviivojen nojalla. Komissio epäilee vakavasti yrityksen elinkelpoisuutta (?). Kuten 10. helmikuuta 2000 päivätyllä kirjeen perusteella voidaan todeta, tavoitetta, jonka mukaan yrityksen kannattavuus oli tarkoitus palauttaa vuonna 1999, ei ole saavutettu.

(¹) EYVL C 288, 9.10.1999, s. 2.

(²) Vuoden 1994 pelastamis- ja rakenneuudistussuuntaviivat, 3.2.2 jakson i kohta, EYVL C 368, 23.12.1994, s. 12.

Komissio epäilee lisäksi tuen suhteellisuutta, koska ei ole selvää, onko tuki rajoitettu mahdollisimman alhaiseksi ⁽³⁾. Rakenne-uudistuskaudella NHW esimerkiksi hankki 20 prosentin osuuden EGT:sta. Komissio ei voi arvioida, onko uusi investointi välttämätön rakenneuudistuksen kannalta, sillä sitä ei mainita rakenneuudistussuunnitelmassa.

Rakenneuudistussuunnitelmaa ei ole toimitettu komissiolle ennen sen täytäntöönpanoa. Sittemmin ilmoitettu rakenneuudistussuunnitelma on varsin suurpiirteinen. Komissio epäilee lisäksi, onko rakenneuudistussuunnitelma pantu täytäntöön kokonaisuudessaan ⁽⁴⁾.

Komissio ei voi arvioida, onko liikepankkien (Nord LB ja Kreditanstalt für Wiederaufbau) lainat myönnetty puhtaasti kaupallisin ehdoin, eikä se näin ollen voi arvioida, onko niihin sisältynyt tukea. Pankkilainat on ilmoitettu tavanomaisina lainoina. Komissiolle ei ole toimitettu riittävästi tietoa sen arvioimiseksi, onko yritys myyty parhaan tarjouksen tehneelle taholle. Kapasiteetin käytöstä ei ole toimitettu tietoa ja henkilöstökustannuksia koskevat toimitetut tiedot ovat olleet riittämättömät. Näin ollen muodollisen tutkintamenettelyn aloittamista koskevaan päätökseen sisältyy tietojen antamista koskeva välipäätös ⁽⁵⁾.

Asetuksen (EY) N:o 659/1999 14 artiklan mukaan kaikki sääntöjenvastainen tuki voidaan periä takaisin tuensaajalta.

KIRJE

”Die Kommission teilt Deutschland mit, dass sich nach Prüfung der von den deutschen Behörden über die vorerwähnte Beihilfe übermittelten Angaben beschlossen hat, das Verfahren nach Artikel 88 Absatz 2 EG-Vertrag einzuleiten.

I. VERFAHREN

1. Mit Schreiben vom 23. Februar 1999 (Eingangsvermerk vom 2. Mai 1999) setzten die deutschen Behörden die Kommission von der oben genannten Beihilfe gemäß Artikel 88 Absatz 3 EG-Vertrag in Kenntnis. Dieser Mitteilung zufolge war die geplante Beihilfe zum Zeitpunkt der Anmeldung bei der Kommission bereits in Form eines Darlehens an das Unternehmen gewährt worden. Daher wurde der Falls als nicht angemeldete Beihilfe registriert.
2. Mit Schreiben vom 23. März 1999, 18. Juni 1999 und 7. Dezember 1999 verlangte die Kommission von Deutschland zusätzliche Auskünfte. Die von der Kommission gestellten Fragen wurden von den deutschen Behörden mit Schreiben vom 31. Mai 1999 und 24. November 1999 teilweise beantwortet. Mit Schreiben vom 9. Februar 2000 schickte die Kommission ein letztes Erinnerungsschreiben, in dem sie eine letzte Frist bis zum 29. Februar 2000 für die Vorlage aller noch ausstehenden Informationen nannte. Mit Schreiben vom 10. Februar 2000 teilten die deutschen Behörden der Kommission mit, dass das Unternehmen im Rahmen des ursprünglichen Umstrukturi-

erungsplans noch keine Rentabilität erreicht hat und kündigten einen neuen Umstrukturierungsplan an. Weitere Informationen als Antwort auf ihr Erinnerungsschreiben hat die Kommission nicht erhalten.

II. AUSFÜHRLICHE BESCHREIBUNG DER BEIHILFE

II.1. Empfänger und Investor

3. Im Jahr 1991 wurde das Unternehmen, damals Kombinat SKL, von der Treuhandanstalt privatisiert und an das Ehepaar Stöckmann veräußert, von dem es in Harzer Werke GmbH (HW) umfirmiert wurde. Am 1. März 1996 wurde die Gesamtvollstreckung eröffnet. Gedeckt vom Treuhandregime waren staatliche Beihilfen in Höhe von insgesamt 53,25 Mio. DEM zur Auszahlung gelangt.
4. Die Neue Harzer Werke GmbH Blankenburg (NHW) wurde am 26. März 1996 gegründet und übernahm die Aktiva der Harzer Werke GmbH (Auffanglösung). Die NHW hat ihren Sitz in Blankenburg, Sachsen-Anhalt, Deutschland, einem Gebiet im Sinne von Artikel 87 Absatz 3 Buchstabe a) EG-Vertrag.
5. Dr. Dieter Brunke und Mitglieder seiner Familie übernahmen direkt einen Gesellschafteranteil von 51 % und indirekt 49 %, die zu gleichen Teilen von der Allgemeinen Industriebeteiligungs- und Produktionsgesellschaft mbH (AIP) und Saparmet (Luxemburg), zwei vom Investor kontrollierten Unternehmen, gehalten werden.
6. Die NHW fertigt Zylinderlaufbuchsen ⁽⁶⁾ für Großdieselmotoren (Lokomotiven, Schiffe und Generatoren) in folgenden Abmessungen: 130 bis 420 mm Innendurchmesser und 1 200 mm Länge. Darüber hinaus besitzt sie eine Fertigungsstrecke für Kesselelemente, gusseiserne Kesselblöcke und komplette Heizkessel ⁽⁷⁾ [. . .] ^(*) und Zylinderlaufbuchsen für Schiffsgroßdieselmotoren mit einem Innendurchmesser von 420 bis 600 mm. Da diese künftigen Fertigungsstrecken jedoch nicht Bestandteil des Umstrukturierungsplans sind, legten die deutschen Behörden hierzu keine weiteren Informationen vor.

II.2. Umstrukturierung

7. Die HW hatte aufgrund von Managementfehlern, Organisationsschwächen und zu hohen Gemeinkosten die Gesamtvollstreckung beantragen müssen. Der Umstrukturierungsplan zielte darauf ab, die vorhandenen Fertigungsstrecken in der vorstehend beschriebenen Weise weiter zu betreiben. Dem schlossen sich Folgemaßnahmen an. Die Anzahl der Mitarbeiter wurde von durchschnittlich 223 vor der Gesamtvollstreckung auf 190 reduziert. Im Vergleich zur HW liefen die vorgenommenen Änderungen hauptsächlich darauf hinaus, die Fertigung und die Vertriebsabteilung zu reorganisieren, die Anzahl der hergestellten Produkte zu verringern, Investitionen in neue Öfen und Eisenschmelzefördersysteme vorzunehmen und

⁽³⁾ Vuoden 1994, suuntaviivat, 3.2.2 jakson iii kohta.

⁽⁴⁾ Vuoden 1994, suuntaviivat, 3.2.2 jakson iv kohta.

⁽⁵⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999, 10 artiklan 3 kohta.

⁽⁶⁾ Schleuderguss.

⁽⁷⁾ Sandguss.

^(*) Geschäftsgeheimnis.

ein Fräszentrum für die Zylinderlaufbuchsen einzurichten, um diese Dienstleistung nicht kaufen zu müssen. Durch den Wiedereinsatz von Spänen statt Fremdschrott und eine bessere Kontrolle des Fertigungsprozesses wurde der Materialkostenanteil am fertigen Produkt von 52 auf 50 % gesenkt. Das Marketing-Engagement wurde verstärkt. Das Erreichen der Rentabilität wurde für 1999 — nach einer dreijährigen Umstrukturierungsphase — prognostiziert.

8. Am 6. April 1998 erwarb die NHW eine Beteiligung an der Eisenguß Torgelow GmbH (EGT), einem anderen Unternehmen in Schwierigkeiten, das bei der Kommission unter Nr. NN 06/00 registriert ist. Diese Beteiligung wird

im Umstrukturierungsplan nicht erwähnt. Mit dieser Beteiligung strebte die NHW Synergieeffekte zwischen beiden Unternehmen an. Ein und derselbe Investor hält — direkt und indirekt — einen Anteil von 60 % an der EGT.

II.3. Das Unternehmen

9. Da die der Kommission mitgeteilten Angaben nicht vollständig sind, können als Zusammenfassung der im konkreten Fall vorliegenden Informationen nur ungefähre Feststellungen getroffen werden.

10. Das Unternehmen hat zwei Hauptproduktionsbereiche. Die Umsatzentwicklung im Produktionsbereich Zylinderlaufbuchsen stellt sich wie folgt dar (in Mio. DEM):

1995 (HW)	1. Quartal 1996 (HW)	5—12 1996 (NHW)	1997 (NHW)	1998 (NHW)
7,6	1,6	4,2	7,1	7,4

Für 1999 wurden keine Zahlen mitgeteilt.

Die Umsatzentwicklung im Produktionsbereich Heizkessel stellt sich wie folgt dar (in Mio. DEM):

1995 (HW)	1. Quartal 1996 (HW)	5—12 1996 (NHW)	1997 (NHW)	1998 (Plan-NHW)
11,8	3,2	9,1	12,9	12,9

Für 1998 wurden lediglich Planzahlen übermittelt. Für 1999 hat die Kommission keinerlei Angaben erhalten.

11. Die Gewinn- und Verlustentwicklung der NHW stellt sich wie folgt dar (in DEM):

1996	1997	1998	1999 (Plan)
343 474	- 671 394	- 473 384	2 075 000

Für 1999 teilten die deutschen Behörden mit, die Lebensfähigkeit sei nicht erreicht worden, ohne in irgendeiner Weise weiter ins Detail zu gehen.

12. Belegschaftsentwicklung (Arbeiter/Angestellte) laut Mitteilung:

Hierzu ist zu bemerken, dass die für 1996 mitgeteilte Mitarbeiterzahl nicht mit der im Umstrukturierungsplan genannten übereinstimmt. Der Personalaufwand machte 1997 ungefähr 48 % und 1998 rund 44,7 % der Gemeinkosten aus. Für 1999 wurden keine Einzelheiten übermittelt. Für 1998 war mit der Belegschaft eine Anhebung der Löhne in Höhe von + 2,48 % und für 1999 von + 8,47 % vereinbart worden.

	1996	Ab 13. Mai 1996	1997	1998	1999 (Plan)
	203	173	177	174**	161
Produktionsbereich Heizkessel		88	88	88	
Produktionsbereich Zylinderlaufbuchsen		53	53	52	
Angestellte		32	36	34	

13. Kapazitätsentwicklung:

Im Umstrukturierungsplan ist die Anzahl der möglichen Fertigungsstunden pro Jahr als Einheit für die Messung der Kapazitäten gewählt. Zur effektiven Kapazitätsausnutzung liegen keine Angaben vor. Laut Anmeldung wurde die Anzahl der möglichen Fertigungsstunden als Kriterium gewählt, da die Jahresproduktion den Kundenaufträgen entsprechend unterschiedlich ausfällt.

Übersicht über die Kapazitätsentwicklung:

1993 (HW)	1996 (HW)	Ab 13. Mai 1996 (NHW)	1997 (NHW)	1998 (NHW)
340 688	203 728	174 624	174 624	172 912

Für 1999 liegen der Kommission keinerlei Informationen vor.

Die NHW verfügt derzeit über insgesamt drei Öfen. 1995 wurden zwei Öfen mit einer Leistung von jeweils vier Tonnen pro Stunde durch einen Ofen mit einer Leistung von vier Tonnen pro Stunde ersetzt, so dass kein Kapazitätszuwachs eintrat. 1999 wurden zwei Öfen mit einer Leistung von jeweils 1,5 Tonnen pro Stunde durch zwei Öfen mit einer Leistung von 3 Tonnen pro Stunde ersetzt. Die deutschen Behörden teilten mit, dass diese letztgenannten Öfen nicht gleichzeitig produzieren können, so daß die Kapazität nicht zunimmt.

II.4. Kosten und Finanzierung der Umstrukturierung

14. Übernahme- und Umstrukturierungskosten in DEM:

Ankauf von Roh-, Hilfs- und Betriebsstoffen und Warenlager	4 091 000
Investitionen 1997—2000	10 740 000
Verlustausgleich 1996 und 1997	1 346 000
Aufbau Exportmärkte	100 000
Marketing	213 000
Insgesamt	16 490 000

15. Im Jahr 1996 wurden zugunsten der NHW staatliche Beihilfen in Höhe von 9 707 000 DEM gewährt. Das ist aus der nachfolgenden Tabelle ersichtlich, die auf den unvollständigen Daten, die der Kommission zur Verfügung stehen, beruht. Mit Schreiben vom 26. November 1999 haben die deutschen Behörden zwar eine modifizierte Aufstellung zu den Investitionen und deren Finanzierung angekündigt, doch diese Angaben sind bei der Kommission nicht eingegangen.

Zahlungsverpflichtungen	Investoren und Banken	Genehmigte Beihilferegelungen	Nicht genehmigte Beihilfe
1. Beihilfen des Bundes			
An Bedingungen geknüpfter Zuschuss der BvS ⁽¹⁾			2 000 000 DEM
Investitionszulage 1996—2000	Staatliche Beihilfe N 494/A/95 D	531 000 DEM	
2. Regionalbeihilfen			
Beteiligungsdarlehen des Landes Sachsen-Anhalt über die Wagnisbeteiligungsgesellschaft Sachsen-Anhalt GmbH (WBG) 29.5.1996—31.5.2006	N 337/96	2 000 000 DEM	
Darlehen des Landes Sachsen-Anhalt 4.2.1997; Laufzeit: 10 Jahre	Konsolidierungsprogramm N 74/95	774 000 DEM	

Zuschuss des Landes Sachsen-Anhalt. Gemeinschaftsaufgabe 2.5.1996—1.5.1999	26. Rahmenplan, Staatliche Beihilfe Nr. N 123/97, Genehmigung der Kommission vom 30.7.1997		4 402 000 DEM	
3. Sonstige				
Stammeinlage		500 000 DEM		
Darlehen der Kreditanstalt für Wiederaufbau		2 750 000 DEM		
Investitionskredit der Nord LB		2 000 000 DEM		
Cashflow		354 000 DEM		
Mietkauf		1 179 000 DEM		
Zwischensumme je Spalte		6 783 000 DEM	7 707 000 DEM	2 000 000 DEM
Barmittel insgesamt		16 490 000 DEM		

(¹) BvS: Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben, Nachfolgerin der Treuhandanstalt.

16. Unklar ist, ob alle Bedingungen der in Anspruch genommenen Programme erfüllt wurden (z. B. fordern die Bedingungen des Programms für N 337/97 einen Umstrukturierungsplan, mit dem die Rentabilität hergestellt wird, und die Überprüfung der Geschäftsdaten durch einen externen Prüfer) und ob die Darlehenszinsen durch die NHW gezahlt werden. Da die exakten Darlehenskonditionen nicht vorliegen, lässt sich nicht sagen, ob die Darlehen von der Nord LB und KfW auf rein geschäftlicher Basis ausgereicht wurden oder aber zusätzliche Beihilfeelemente enthalten.
17. Zu Cashflow und Mietkauf wurden keine weiteren Einzelheiten mitgeteilt.
18. Unter der Voraussetzung, daß die Bankdarlehen auf rein geschäftlicher Basis beruhen, beträgt die Beihilfeintensität etwa 59 %: 9 707 000 DEM Beiträge der öffentlichen Hand und 6 783 000 DEM Beiträge von Investoren (rund 41 %) ergeben Gesamtinvestitionen in Höhe von 16 490 000 DEM.

II.5. Marktanalyse

19. Die deutschen Behörden haben der Kommission mitgeteilt, dass der Markt für Zylinderlaufbuchsen 1997 stabil war und auch in den nächsten Jahren nur geringen Schwankungen unterworfen sein wird. Hauptabnehmer der Zylinderlaufbuchsen für Großdieselmotoren ist Caterpillar MAK in Kiel.
20. Zur Heizkesselproduktion teilten die deutschen Behörden der Kommission Folgendes mit: Ca. 70 % der Heizkesselproduktion gehen in den Wohnungsbau. 1996 ist der Markt im Westen Deutschlands zurückgegangen. In den neuen Bundesländern wurde mit einem Anstieg von 5 % gerechnet, der sich jedoch nicht einstellte. Ungefähr 70 % des Gesamtmarktes für Heizkessel werden von fünf großen Unternehmen beherrscht — Buderus, Viessmann, Junkers, Vaillant und Wolf. Die drei Letztgenannten haben keine eigene Gießerei, sie beziehen ihren Guss von Herstellern unter anderem in Italien und Frankreich. Der Produktionsbereich Heizkessel und Heizungsanlagen der NHW verkauft hauptsächlich an folgende Unternehmen: Stiebel El-

tron, Rapido Wärmetechnik, August Brötje und Elco Klöckner. Der Kommission wurde versichert, aufgrund des Gesamtbedarfs innerhalb des Sektors und von Umweltanforderungen bestünden für Neugeräte recht gute Aussichten. Aktuellere bzw. genauere Angaben hierzu wurden jedoch nicht mitgeteilt. Die Absatzzahlen der NHW wurden offenbar den Erwartungen nicht gerecht.

III. WÜRDIGUNG

21. Deutschland hat staatliche Beihilfen in Höhe von insgesamt mindestens 9 707 000 DEM gewährt, davon 7 707 000 DEM im Rahmen genehmigter staatlicher Beihilfeprogramme und mindestens 2 000 000 DEM als Ad-hoc und damit unrechtmäßig Beihilfen. Diese Beihilfen fallen unter den Geltungsbereich von Artikel 87 Absatz 1 EG-Vertrag.
22. Die Neue Harzer Werke GmbH Blankenburg ist ein Unternehmen in Schwierigkeiten im Sinne der Leitlinien für die Beurteilung von staatlichen Beihilfen zur Rettung und Umstrukturierung von Unternehmen in Schwierigkeiten⁽⁸⁾. Die gewährten Beihilfen werden im Rahmen der in Artikel 87 Absatz 3 Buchstabe c) EG-Vertrag vorgesehenen Ausnahmeregelung gewürdigt.
23. Die Voraussetzungen für eine Anordnung zur Auskunftserteilung sind erfüllt. Mit Schreiben vom 23. März 1999 bat die Kommission unter anderem um Auskünfte zu den Bedingungen des Verkaufs der HW-Aktiva an die NHW, zur Finanzierung des Umstrukturierungsplans, zur Kapazitätsauslastung und zu den Personalkosten. Die Kommission hat die erbetenen Informationen nur zum Teil erhalten. Hierauf wurde ein Erinnerungsschreiben versandt, und am 29. Februar 2000 ist der letzte Termin verstrichen.

⁽⁸⁾ ABl. C 368 vom 23.12.1994, S. 12. Gemäß Ziffer 7.5 Randnummer 101 Buchstabe b) der Leitlinien von 1999 der Gemeinschaft für staatliche Beihilfen zur Rettung und Umstrukturierung von Unternehmen in Schwierigkeiten (AbI. C 288 vom 9.10.1999, S. 2) bleiben die Leitlinien in der Fassung von 1994 in diesem Fall anwendbar.

24. Die Kommission wurde nicht umfassend informiert und kann daher die staatliche Beihilfe nicht entsprechend den Leitlinien zur Rettung und Umstrukturierung von Unternehmen in wirtschaftlichen Schwierigkeiten angemessen würdigen. Die Kommission hegt ernste Zweifel bezüglich der Rentabilität des Unternehmens. Die Umsatzentwicklung hat sich in beiden Produktionsbereichen seit 1996 nicht wesentlich verbessert. Rund 45 % der Gesamteinnahmen werden für die Arbeitskosten aufgewendet, die nach wie vor sehr hoch bleiben. Die Kapazitätsentwicklung, in Fertigungsstunden gemessen, ist rückläufig: 172 912 im Jahr 1998 gegenüber 174 624 im Jahr 1997. Laut Anmeldung wurden für die Jahre 1997 (– 671 394 DEM) und 1998 (– 809 000 DEM) weiterhin zunehmende Verluste verbucht. Den jüngsten Informationen seitens der deutschen Behörden zufolge ist das Ziel, 1999 in die Gewinnzone zu kommen, verfehlt worden. Allerdings wurde die Kommission von den deutschen Behörden unterrichtet, dass man ihr einen neuen Umstrukturierungsplan zuleiten werde.
25. Was die Verhältnismäßigkeit der Beihilfe angeht, so kann die Kommission nicht beurteilen, ob die Bankdarlehen auf rein geschäftlicher Basis gewährt wurden, und somit auch nicht, ob sie ein Beihilfeelement enthalten. Wenn kein Beihilfeelement besteht, trägt der Investor 41 % der Gesamtumstrukturierungskosten.
26. Die NHW erwarb im Umstrukturierungszeitraum eine 20%ige Beteiligung an der Eisenguß Torgelow GmbH. Da diese Investition im Umstrukturierungsplan⁽⁹⁾ nicht erwähnt ist, kann die Kommission nicht beurteilen, ob diese neue Investition für die Umstrukturierung erforderlich ist. Folglich lässt sich auch nicht eindeutig sagen, ob die Beihilfe auf das notwendige Mindestmaß beschränkt war. Daher hegt die Kommission Bedenken bezüglich der Verhältnismäßigkeit der Beihilfe.
27. Der Umstrukturierungsplan wurde der Kommission nicht vor Beginn seiner Umsetzung mitgeteilt. In der jetzt angemeldeten Form bleibt der Umstrukturierungsplan recht unbestimmt. Zum gegenwärtigen Zeitpunkt sind Zweifel angebracht, ob der Umstrukturierungsplan vollständig durchgeführt worden ist. Die Mitarbeiterzahl scheint höher zu sein als ursprünglich geplant. Die daraus resultierenden Gemeinkosten tragen zu den schlechten Unternehmensergebnissen bei.
28. Die NHW wurde gegründet, nachdem die Harzer Werke GmbH die Gesamtvollstreckung beantragt hatte, und übernahm die Aktiva dieser letztgenannten Firma (Auffanglösung). In Ermangelung ausreichender Informationen kann die Kommission nicht beurteilen, ob das Unternehmen an den besten Bieter verkauft wurde.
29. Die Kommission hegt ernste Bedenken, ob die zugunsten der NHW gewährten Beihilfen mit dem EG-Vertrag und den Leitlinien vereinbar sind.

⁽⁹⁾ Leitlinien für die Beurteilung von staatlichen Beihilfen zur Rettung und Umstrukturierung von Unternehmen in Schwierigkeiten, Ziffer 3.2.2 iii) (ABl. C 368 vom 23.12.1994).

IV. SCHLUSSFOLGERUNG

30. Wegen der Unvollständigkeit der vorliegenden Informationen und aus den genannten Gründen hegt die Kommission mithin Bedenken hinsichtlich der Rentabilität des Unternehmens NHW, hinsichtlich des Verhältnisses der Beihilfe zu den Kosten und Nutzen der Umstrukturierung und hinsichtlich der vollständigen Durchführung des Umstrukturierungsplans, der der Kommission nicht vor Beginn der Umstrukturierungsphase vorgelegt wurde.
31. Ausgehend von den bisherigen Feststellungen hat die Kommission daher beschlossen, in Bezug auf die folgende Beihilfe — Zuschuss der BvS in Höhe von 2 000 000 DEM — das Verfahren nach Artikel 88 Absatz 2 EG-Vertrag einzuleiten. Die Kommission teilt der Bundesrepublik Deutschland mit, dass die Einleitung des Verfahrens auch jegliche künftigen, zu Gunsten desselben Wirtschaftsunternehmens geplanten oder gewährten Beihilfen, unbeschadet von Änderungen seiner Rechtsform, betrifft, einschließlich anmeldepflichtiger staatlicher Beihilfen, die die Kommission ausgehend von der Antwort Deutschlands auf die dieser Entscheidung beigefügten Anordnung zur Auskunftserteilung unter Umständen ermittelt.
32. Aus den vorgenannten Gründen und gemäß Artikel 10 Absatz 3 der Verordnung (EG) Nr. 659/1999 des Rates vom 22. März 1999 über besondere Vorschriften für die Anwendung von Artikel 88 des EG-Vertrags⁽¹⁰⁾ fordert die Kommission im Wege einer Anordnung zur Auskunftserteilung den betreffenden Mitgliedstaat, im vorliegenden Fall die Bundesrepublik Deutschland, auf, ihr innerhalb eines Monats nach Eingang dieses Schreibens alle für die Prüfung der Vereinbarkeit der zu Gunsten der Neue Harzer Werke GmbH Blankenburg gewährten Beihilfen mit dem Gemeinsamen Markt sachdienlichen Unterlagen, Informationen und Angaben zu übermitteln. Die Kommission fordert die deutsche Regierung auf, dabei auf alle vorstehend dargelegten Bedenken einzugehen und insbesondere zu den folgenden Punkten Informationen im nötigen Detail vorzulegen:
33. Einen vollständigen Umstrukturierungsplan, der eine sachgerechte Beurteilung erlaubt und Folgendes enthält:
- eine vollständige und auf dem neuesten Stand befindliche Aufstellung zu den Investitionen und deren Finanzierung,
  - Maßnahmen zur Senkung der Personalkosten,
  - Informationen zu den Ergebnissen des Unternehmens in den Jahren 1996 und 1997 sowie in den Folgejahren.
- Andere Informationen, die benötigt werden, um die Existenz staatlicher Beihilfen und ihre Vereinbarkeit mit dem Vertrag zu beurteilen:
- die genauen Bedingungen für die von der Nord LB und der Kreditanstalt für Wiederaufbau gewährten Darlehen,

⁽¹⁰⁾ ABl. L 83 vom 27.3.1999, S. 1.

- eine Bestätigung, dass die Darlehenszinsen durch die NHW gezahlt werden,
  - Angaben zur Notwendigkeit der 20%igen Beteiligung an der Eisenguß Torgelow GmbH, die während der Umstrukturierungszeit erworben wurde,
  - erschöpfende Informationen zur Kapazität und Auslastung der beiden Fertigungsstrecken des Unternehmens,
  - aktuelle Angaben zur Unternehmensentwicklung 1999 und insbesondere zur (testierten) Gewinn- und Verlustrechnung und zur Belegschaftsentwicklung.
- 34. Anderenfalls wird die Kommission eine Entscheidung auf der Grundlage der ihr vorliegenden Elemente treffen. Sie bittet Ihre Behörden, dem etwaigen Empfänger der Beihilfe unverzüglich eine Kopie dieses Schreibens zuzuleiten.
  - 35. Die Kommission erinnert die Bundesrepublik Deutschland an die Sperrwirkung des Artikels 93 Absatz 3 EG-Vertrag und macht in diesem Zusammenhang auf ihr an alle Mitgliedstaaten übermitteltes Schreiben vom 22. Februar 1995 aufmerksam, wonach jede unrechtmäßig gewährte Beihilfe von ihrem Empfänger zurückgefordert werden kann."

Ennakoilmoitus yrityskeskittymästä

(Asia COMP/M.2203 – BA/EIP/Wiener Städtische/CAIB/Duke Street/UBF/JV)

Asiaan sovelletaan mahdollisesti yksinkertaistettua menettelyä

(2000/C 301/06)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

1. Komissio vastaanotti 16. lokakuuta 2000 neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4064/89 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1310/97 ⁽²⁾, 4 artiklan mukaisen ilmoituksen ehdotetusta yrityskeskittymästä, jolla yritykset Bank Austria AG (BA), Euroopan investointipankki (EIP), Wiener Städtische Allgemeine Versicherung AG (Wiener Städtische), BA:n määräysvallassa oleva CAIB Investmentbank AG (CAIB) ja Duke Street Capital Management Services Guernsey Ltd (Duke Street) hankkivat mainitun asetuksen 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua merkityksessä yhteisen määräysvallan yrityksessä UBF Mittelstandsfinanzierungs AG (UBF) ostamalla äskettäin perustetun yhteisyrityksen osakkeita.

2. Kyseisten yritysten liiketoiminnan sisältö on seuraava:

- BA: pankki- ja rahoituspalvelut,
- EIP: Euroopan unionin rahoituslaitos,
- Wiener Städtische: vakuutuspalvelut,
- CAIB: rahoitusinvestoinnit,
- Duke Street: rahoitusinvestoinnit.

3. Komissio katsoo alustavan tarkastelun perusteella, että ilmoitettu keskittymä voi kuulua asetuksen (ETY) N:o 4064/89 soveltamisalaan. Asiaa koskevan lopullisen päätöksen tekoa on kuitenkin lykätty. On huomattava, että yksinkertaistetusta menettelystä tiettyjen keskittymien käsittelemiseksi neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4064/89 nojalla annetun tiedonannon ⁽³⁾ perusteella tämä asia voidaan mahdollisesti käsitellä kyseisessä tiedonannossa tarkoitettuna menettelyn mukaisesti.

4. Komissio kehottaa asianomaisia kolmansia osapuolia esittämään sille mahdolliset ehdotettua toimenpidettä koskevat huomautuksensa.

Huomautusten on oltava komissiolla 10 päivän kuluessa tämän ilmoituksen julkaisupäivästä. Huomautukset voidaan lähettää faksina ((32-2) 296 43 01/296 72 44) tai postitse viitteellä COMP/M.2203 – BA/EIP/Wiener Städtische/CAIB/Duke Street/UBF/JV, seuraavaan osoitteeseen:

Euroopan komissio
Kilpailun pääosasto
Linja B – Yrityskeskittymien valvontaryhmä
Rue Joseph II/Jozef II-straat 70
B-1000 Bruxelles/Brussel.

⁽¹⁾ EYVL L 395, 30.12.1989, s. 1; oikaisu: EYVL L 257, 21.9.1990, s. 13.

⁽²⁾ EYVL L 180, 9.7.1997, s. 1; oikaisu: EYVL L 40, 13.2.1998, s. 17.

⁽³⁾ EYVL C 217, 29.7.2000, s. 32.

Päätös olla vastustamatta ilmoitettua keskittymää**(Tapaus COMP/M.1980 – Volvo/Renault V.I.)**

(2000/C 301/07)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

Komissio päätti 1. syyskuuta 2000 olla vastustamatta edellä mainittua keskittymää ja julistaa, että se soveltuu yhteismarkkinoille. Päätös perustuu neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4064/89 6 artiklan 1 kohdan b alakohtaan. Päätöksen koko teksti on saatavissa vain englannin kielellä, ja se julkistetaan sen jälkeen, kun siitä on poistettu kaikki sen mahdollisesti sisältämät liikesalaisuudet. Se on saatavissa:

- paperipainoksena Euroopan yhteisöjen virallisten julkaisujen toimiston myyntitoimistoista (ks. luettelo viimeisellä sivulla),
- elektronisessa muodossa Celex-tietokannan "CEN"-versiona asiakirjanumerolla 300M1980. Celex on Euroopan yhteisön oikeuden asiakirjojen automaattinen käsittelyjärjestelmä.

Lisätietoja tilauksista osoitteella:

EUR-OP
Information, Marketing and Public Relations (OP/A/4-B)
2, rue Mercier
L-2985 Luxembourg
Puhelin (352) 29 29-42455, telekopio (352) 29 29-42763.

Päätös olla vastustamatta ilmoitettua keskittymää**(Tapaus COMP/M.1891 – BP Amoco/Castrol)**

(2000/C 301/08)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

Komissio päätti 18. toukokuuta 2000 olla vastustamatta edellä mainittua keskittymää ja julistaa, että se soveltuu yhteismarkkinoille. Päätös perustuu neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4064/89 6 artiklan 1 kohdan b alakohtaan. Päätöksen koko teksti on saatavissa vain englannin kielellä, ja se julkistetaan sen jälkeen, kun siitä on poistettu kaikki sen mahdollisesti sisältämät liikesalaisuudet. Se on saatavissa:

- paperipainoksena Euroopan yhteisöjen virallisten julkaisujen toimiston myyntitoimistoista (ks. luettelo viimeisellä sivulla),
- elektronisessa muodossa Celex-tietokannan "CEN"-versiona asiakirjanumerolla 300M1891. Celex on Euroopan yhteisön oikeuden asiakirjojen automaattinen käsittelyjärjestelmä.

Lisätietoja tilauksista osoitteella:

EUR-OP
Information, Marketing and Public Relations (OP/A/4-B)
2, rue Mercier
L-2985 Luxembourg
Puhelin (352) 29 29-42455, telekopio (352) 29 29-42763.